A BIZOTTSÁG (EU) 2015/1429 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2015. augusztus 26.)

a Kínai Népköztársaságból és Tajvanról származó, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Ideiglenes intézkedések

(1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) az (EU) 2015/501 végrehajtási rendelettel ([2]) (a továbbiakban: ideiglenes rendelet) ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: KNK) és Tajvanról (a továbbiakban: érintett országok) származó, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek behozatalára.

(2) A Bizottság a vizsgálatot az Eurofer (a továbbiakban: panaszos) által a rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek panaszos uniós gyártóinak nevében 2014. május 13-án benyújtott panaszára indította el. A panaszos a rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek uniós össztermelésének mintegy 50 %-át képviseli. A panasz bizonyítékot tartalmazott a dömpingre, illetve az abból eredő jelentős kárra vonatkozóan, és így elegendőnek bizonyult a vizsgálat megindításához.

1.2. Nyilvántartásba vétel

(3) A panaszos szükséges bizonyítékokkal alátámasztott kérelmére a Bizottság 2014. december 15-én elfogadta az 1331/2014/EU végrehajtási rendeletet ([3]) (a továbbiakban: nyilvántartásba vételi rendelet), amely a KNK-ból és Tajvanról származó, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek behozatalára 2014. december 17-től nyilvántartásba vételi kötelezettséget vezet be.

(4) Az érdekelt felek azt állították, hogy a behozatal nyilvántartásba vételére vonatkozó határozat megalapozatlan volt, mivel nem teljesültek az alaprendelet 14. cikkének (5) bekezdése szerinti feltételek. Ezen állításokat ugyanakkor nem támasztották alá, és azok nem is alapulnak tényszerű bizonyítékokon. A behozatal nyilvántartásba vételére vonatkozó határozat meghozatalakor a Bizottság elegendő meggyőző bizonyítékkal rendelkezett a behozatal nyilvántartásba vételére vonatkozóan: a szóban forgó országokból származó behozatal és azok piaci részesedése drasztikusan megnőtt. Ezért az erre vonatkozó állításokat el kellett utasítani.

1.3. Az eljárás további menete

(5) Azon alapvető tények és szempontok nyilvánosságra hozatalát követően, amelyek alapján ideiglenes dömpingellenes intézkedések bevezetéséről döntöttek (a továbbiakban: az ideiglenes nyilvánosságra hozatal), számos érdekelt fél nyújtotta be írásban az ideiglenes megállapításokra vonatkozó észrevételeit. Egy kínai exportőr, egy tajvani exportőr és a panaszos kért és kapott meghallgatást a kereskedelmi eljárásokban közreműködő meghallgató tisztviselő jelenlétében 2015. április 24-én, 2015. április 27-én, illetve 2015. július 7-én. A kereskedelmi eljárásokban közreműködő meghallgató tisztviselő bármely érdekelt fél kérésére rendelkezésre állt annak ellenőrzéséhez is, hogy a vizsgálatért felelős bizottsági szolgálatok hogyan használták fel a bizalmas információkat.

([1]) HL L 343., 2009.12.22., 51. o.

([2]) A Bizottság (EU) 2015/501 végrehajtási rendelete (2015. március 24.) a Kínai Népköztársaságból és Tajvanról származó, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 79., 2015.3.25., 23. o.).

([3]) A Bizottság 1331/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. december 15.) a Kínai Népköztársaságból és Tajvanról származó, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek termékek behozatalára nyilvántartásba vételi kötelezettség bevezetéséről (HL L 359., 2014.12.16., 90. o.).

(6) A Bizottság folytatta azon információk összegyűjtését és ellenőrzését, amelyeket szükségesnek tartott a végleges megállapítások kialakításához. Az érdekelt felek által benyújtott írásbeli és szóbeli észrevételeket mérlegelte, és az ideiglenes megállapításokat adott esetben azok alapján módosította.

(7) Ezenfelül a következő vállalatok telephelyén került sor ellenőrző látogatásra:

Analóg országbeli gyártók:

— AK Steel Corporation, Ohio, USA,

— NAS North American Stainless, Kentucky, USA.

Független importőrök:

— Acciai Vender S.p.A., Párma, Olaszország,

— Inox Market Service S.R.L, Padova, Olaszország,

— Nova Trading S.A., Torun, Lengyelország.

Felhasználók:

— Franke S.p.A., Peschiera del Garda, Olaszország.

— Indesit Company S.p.A., Fabriano, Olaszország.

(8) Valamennyi érdekelt fél tájékoztatást kapott azokról a lényeges tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján a Bizottság az érintett országokból származó, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetését és az ideiglenes vám révén biztosított összegek végleges beszedését tervezte (a továbbiakban: végleges nyilvánosságra hozatal). A felek számára meghatározott időszakot biztosítottak a végleges nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeik benyújtásához.

(9) Az érdekelt felek által benyújtott észrevételeket a Bizottság mérlegelte és indokolt esetben figyelembe vette.

1.4. **Mintavétel**

(10) Egy vállalat vitatta az ideiglenes rendelet (14) preambulumbekezdésének azt a megállapítását, hogy nem exportáló gyártó. A vállalat azonban nem szolgáltatott további információt, amely módosíthatta volna az ideiglenes rendeletben foglalt, annak (14) preambulumbekezdésében ismertetett bizottsági álláspontot.

(11) Az uniós gyártókat, a kínai és tajvani exportáló gyártókat és a független importőröket érintő mintavételi eljárásra vonatkozó egyéb észrevétel hiányában az ideiglenes rendelet (7)–(22) preambulumbekezdésének ideiglenes megállapításai megerősítést nyernek.

1.5. **Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak**

(12) Az ideiglenes rendelet (25) preambulumbekezdésének megfelelően a dömping és a kár vizsgálata 2013. január 1-jétől 2013. december 31-ig (a továbbiakban: vizsgálati időszak) tartott. A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2010. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

2. **ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK**

2.1. **Bevezetés**

(13) Az ideiglenes rendelet (26) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően az érintett termékek a KNK-ból és Tajvanról származó, jelenleg a 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 és 7220 20 89 KN-kód alá besorolt, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt (hidegen tömörített), de tovább nem megmunkált termékek (a továbbiakban: érintett termék).

(14) A rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek felhasználási területe igen széles körű, például háztartási készülékek (köztük mosógépek és mosogatógépek belsejében), hegesztett csövek és orvostechnikai eszközök gyártása során, valamint az élelmiszer-feldolgozó és az autóiparban is használják azokat.

(15) A vizsgálat során bebizonyosodott, hogy az érintett termékek különböző típusai ugyanazokkal az alapvető fizikai, kémiai és műszaki jellemzőkkel rendelkeznek, és a termékeket alapvetően ugyanazon célokra használják.

2.2. **A termékkört érintő állítások**

(16) Az érdekelt felek megismételték az ideiglenes szakaszban arra vonatkozóan előterjesztett állításaikat, hogy a keskeny és precíziós szalagacélokat ki kell zárni a vizsgálat hatálya alól. Az érdekelt felek megismételték azon állításukat, hogy a Bizottság Versenypolitikai Főigazgatósága az Outokumpu/INOXUM összefonódási ügyben ([1]) végzett elemzése során úgy határozott, hogy ezt a terméktípust kizárja az érintett termékpiac fogalmából. Ezen túlmenően az érdekelt felek azzal érveltek, hogy a rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt „standard" termékek és a precíziós szalagacélok kereslet- és kínálatoldali helyettesítése egyaránt korlátozott. Ahogyan azonban az ideiglenes rendelet (31) preambulumbekezdése már kimondja, a dömpingellenes ügyekben a piacot az érintett termék fizikai jellemzői határozzák meg, nem a kereslet- és kínálatoldali helyettesítés.

(17) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően egy érdekelt fél megismételte azt az állítását, hogy az összefonódási ügyben érvényes piacmeghatározás releváns a dömpingellenes ügyben érvényes termékmeghatározás szempontjából. Ezen érv alátámasztására azt állítja, hogy a termék fizikai, műszaki és kémiai jellemzői mellett az uniós intézmények több más tényezőt figyelembe vehetnek, például a termékek használatát, a helyettesíthetőségüket, a fogyasztói felfogást, a forgalmazási csatornákat, a gyártási folyamatot, az előállítási költséget és a minőséget. Négy paraméter, „a használat, a helyettesíthetőség, a fogyasztói felfogás és a gyártási folyamat" állítása szerint a kereslet- és a kínálatoldali helyettesítés szinonimája.

(18) Annak értékelése nélkül, hogy „a használat, a helyettesíthetőség, a fogyasztói felfogás és a gyártási folyamat" valóban szinonimája-e a kereslet- és a kínálatoldali helyettesítésnek, a fent felsorolt tényezők jelentősen túlmutatnak ezen a négy kritériumon. Ezért elfogadhatatlan az az érv, miszerint az összefonódási ügyben érvényes piacmeghatározás releváns a dömpingellenes ügyben érvényes termékmeghatározás szempontjából.

(19) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően egy másik érdekelt fél azt állította, hogy annak értékelése során, hogy a precíziós szalagacélok az érintett termék fogalommeghatározása alá tartoznak-e, figyelembe kell venni azt a kérdést, hogy állítása szerint az uniós gazdasági ágazat „korábban" nem tudta értékesíteni ezt a terméktípust. Ezzel kapcsolatban az ideiglenes rendelet (30) preambulumbekezdése egyértelműen kimondja, hogy az uniós gazdasági ágazat teljes mértékben el tudja látni ezt a piaci szegmenst. A „korábban" további pontos meghatározása nélkül nem ellenőrizhető, hogy ez az állítás tényszerűen helytálló-e, sőt releváns-e. A precíziós szalagacélok mindenesetre az érintett termékével megegyező alapvető fizikai, műszaki és kémiai jellemzőkkel rendelkeznek.

(20) Egy érdekelt fél azt állította, hogy még abban az esetben is, ha a különleges termékek behozatala az összes behozatalnak kevesebb mint 1 %-át teszi ki, ahogyan az az ideiglenes rendelet (101) preambulumbekezdésében szerepel, e termékek kizárásának mellőzésével a Bizottság a piac egy részére megkülönböztetést alkalmazott. Ez a fél azzal érvelt, hogy a különleges termékekkel kereskedő vállalatok – a fél állítása szerint – nem találnának más beszállítókat ezekhez a különleges termékekhez. Ezt további érvekkel nem támasztotta alá.

(21) Ezzel kapcsolatban megjegyzendő, hogy az ideiglenes rendelet (101) preambulumbekezdésében szereplő állítást kiragadták a kontextusból. Az állítást a Bizottság a KNK-ból és a Tajvanról származó behozatal összesített értékelésével összefüggésben, nem pedig a vizsgált termékkörrel kapcsolatban fogalmazta meg. Valójában nem vitatott, hogy ezek a különleges termékek ugyanazokkal az alapvető fizikai jellemzőkkel rendelkeznek, mint a rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt „standard" termékek.

(22) A Bizottság ezért ezeket az állításokat elutasította, és a vizsgált termékkört változatlanul hagyta.

2.3. **Következtetés**

(23) Az ideiglenes rendelet (26)–(32) preambulumbekezdésének ideiglenes megállapításai ezért megerősítést nyernek.

([1]) Az Outokumpu OYJ vállalatnak címzett, 2012. november 7-i bizottsági határozat egy összefonódásnak a belső piaccal és az EGT-megállapodással összeegyeztethetőnek nyilvánításáról (COMP/M.6471 – Outokumpu/INOXUM ügy)

3. **DÖMPING**

3.1. **A KNK**

3.1.1. *Piacgazdasági elbánás*

(24) Ahogyan azt az ideiglenes rendelet (34) preambulumbekezdése kifejti, a vizsgálatban érintett exportáló gyártók egyike sem igényelt piacgazdasági elbánást.

3.1.2. *Analóg ország*

(25) A Bizottság az ideiglenes rendeletben – az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjával összhangban – az Amerikai Egyesült Államokat (a továbbiakban: USA) választotta ki megfelelő analóg országként. Két exportáló gyártó azt állította, hogy az USA azért nem megfelelő analóg ország a rendes érték megállapításához, mert az alkalmazott gyártási folyamat és nyersanyagok különbözőek a KNK-ban és az USA-ban. Egy exportáló gyártó továbbá azzal érvelt, hogy Tajvan jobb választás analóg országként, mivel a kínai acélműveknél felmerülő előállítási költségek jóval közelebb állnak a tajvani acélművekéhez, mint az USA-beli acélművekéhez. Az exportáló gyártó szerint ennek az az oka, hogy a rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékeket előállító legfontosabb tajvani gyártók jelentős mennyiségű segédanyagot, konkrétan a KNK-ból származó fekete tekercseket használnak fel. A fekete tekercsek nikkel-nyersvasból, a szinte kizárólag a KNK-ban használt nyersanyagból készülnek. Egy másik exportáló gyártó azt állította, hogy az USA-beli gyártók valamilyen módon kapcsolatban állnak egyes uniós gyártókkal, és hogy az USA piacának méretére vonatkozó ténymegállapítások nem pontosak.

(26) Az USA és a KNK között ugyanis vannak különbségek a nikkel – a rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek előállítása során használt egyik elsődleges nyersanyag – beszerzése terén. Míg a rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékeket előállító gyártók felhasználnak bizonyos mennyiségű, csökkentett nikkel tartalmú termékeket, a nikkel elsődleges forrása az USA-ban a rozsdamentes acélhulladék, a KNK-ban pedig a nikkel-nyersvas. E különbségtől azonban az USA nem válik nem megfelelő analóg országgá ebben az esetben, mivel az USA-ban és a KNK-ban előállított késztermékek továbbra is összehasonlíthatóak, ahogyan azt az ideiglenes rendelet (29) preambulumbekezdése és a fenti (15) preambulumbekezdés megállapította. Az ideiglenes rendelet (39) és (40) preambulumbekezdésében kifejtetteknek megfelelően az USA bizonyos kritériumok alapján megfelelő analóg országnak tekintendő. A rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek USA-beli piacának mérete és az ott folytatott verseny szintje fényében, valamint a csak két ország között meglévő együttműködés figyelembevételével a nikkelbeszerzés és a gyártási folyamat különbségei nem teszik érvénytelenné az USA választását. Másfelől a nikkel-nyersvas kínai használatán és a kapcsolódó kínai gyártási folyamaton alapuló érv ugyanúgy befolyásolja Tajvan és a világ bármely országa alternatív analóg országkénti megfelelőségét. Nikkel-nyersvasat szinte kizárólag a KNK-ban állítanak elő, és exportkorlátozások miatt szinte kizárólag ott van kereskedelmi forgalomban és használatban. Következésképp, és ahogyan megállapítást nyert, a nikkel-nyersvas nem használatos Tajvanban, az alternatív analóg országban. Az érintett termék tajvani előállítása során használt főbb nyersanyagok: a csökkentett nikkeltartalmú termékek és – ahogyan azt az egyik exportáló gyártó megjegyezte – az elsősorban a KNK-ból beszerzett fekete tekercsek. Az ideiglenes rendelet (39) preambulumbekezdésében szintén szerepel, hogy az USA-ban és Tajvanban többnyire ugyanolyan nyersanyagokat használnak. Ezenfelül az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban bizonyos különbségek figyelembevétele érdekében kiigazítások kérelmezhetők, amennyiben van bizonyított árhatás, és amennyiben egy-egy kiigazítás az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja szerinti analóg ország igénybevételét tekintve indokoltnak bizonyul.

(27) Másodszor: ami a KNK-ból beszerzett fekete tekercseket használó tajvani gyártó előállítási költségeit illeti, az ideiglenes rendelet (76) preambulumbekezdésében kifejtetteknek megfelelően a kérdéses fekete tekercseket a gyártóval kapcsolatban álló KNK-beli beszállítótól szerezték be. A vizsgálat során ez volt az egyetlen eset, amikor a KNK-ból származó fekete tekercseket nagy mennyiségben használtak. A Bizottság az általa végzett számításban a beszerzett tekercsek költségét a vállalat saját előállítási költségével helyettesítette. Másképp fogalmazva: a fekete tekercsek vételárát, amely állítólag a KNK-beli előállítási költségeket tükrözte, a Bizottság a tajvani előállítási költségekkel helyettesítette, amely országban nikkel-nyersvas nem használatos. Következésképp érvénytelen az az állítás, hogy a KNK-ban nikkel-nyersvasból előállított fekete tekercsek használata a tajvani és a KNK-beli előállítási költségek közeledését eredményezi.

(28) Harmadszor: az egyik USA-beli gyártó kapcsolatban áll uniós gyártókkal. Ez a kapcsolat azonban e vizsgálat szempontjából nem releváns. A Bizottság megjegyzi, hogy még abban az esetben is, ha az analóg országbeli gyártók kapcsolatban állnak uniós gyártókkal, ez a kapcsolat nem érvényteleníti, illetve nem befolyásolja a rendes érték ellenőrzött adatokon alapuló meghatározását. Ezenfelül nincs kifejezett ok az analóg országbeli gyártó adatai használatának megkérdőjelezésére. A Bizottság elutasítja ezt az állítást.

(29) Negyedszer: nem támasztották alá további érvekkel azt az állítást, miszerint az USA piacának méretére vonatkozó ténymegállapítások pontatlanok voltak. Ezt az állítást ezért a Bizottság elutasítja.

(30) A fentiekre tekintettel a Bizottság elutasítja azt az állítást, miszerint az USA nem megfelelő analóg ország. Az ideiglenes rendelet (39)–(40) preambulumbekezdésének ideiglenes megállapításai ezért megerősítést nyernek.

(31) A Bizottság megerősíti, hogy az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése értelmében kiválasztott analóg ország az USA.

(32) Két érdekelt fél megismételte az USA analóg országkénti figyelembevétele elleni kifogásait, kitartóan hangsúlyozva, hogy az USA-beli gyártók gyártási folyamata nem hasonló egyes kínai gyártók gyártási folyamatához, és ismét Tajvant javasolták.

(33) A Bizottság alaposan megvizsgálta azokat a további észrevételeket, amelyek az USA-val szemben Tajvan analóg országkénti lehetséges kiválasztására vonatkoztak. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az észrevételek nem világítanak rá újabb konkrét érvekre, és ezért megerősíti a fenti (25)–(29) preambulumbekezdésben vázolt érvelést.

3.1.3. *Rendes érték*

(34) A rendes érték meghatározásával kapcsolatos észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (43)–(49) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

Exportár

(35) Az exportár meghatározásával kapcsolatos észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (65) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

3.1.4. *Összehasonlítás*

(36) Két exportáló gyártó azzal érvelt, hogy amennyiben az USA marad az analóg ország, a felhasznált különböző nyersanyagok miatt kiigazítást kell végezni. Egy exportáló gyártó megjegyezte, hogy az egyik USA-beli gyártónak járulékos költségei merülnek fel a belföldi szállítással kapcsolatban. Az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy ennek a rendes érték kiigazítását kell eredményeznie. Az egyik exportáló gyártó megjegyezte, hogy a Bizottság a rendes érték megállapításához nem vette figyelembe az előre meghatározott termékkódok vastagságra, szélességre és élekre vonatkozó paramétereit. Az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a vastagság és kisebb mértékben a szélesség azért fontos tényezők, mert közvetlen hatást gyakorolnak a tonnánkénti előállítási költségekre és árakra.

(37) Először is, a nyersanyagok különbözősége miatti kiigazítást tekintve, az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdéséből az következik, hogy a dömpingszámítások az árakon, nem a költségeken alapulnak. A nyersanyag-felhasználás és a gyártási folyamatok különbözőségeinek ezért nincsenek következményei, hacsak nem létezik bizonyított árhatás, és egy-egy kiigazítás az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja szerinti analóg ország igénybevételét tekintve indokoltnak nem bizonyul. A kiigazítás iránti kérelmeket meg kell indokolni. A Bizottságnak nincs tudomása arra utaló információkról, hogy a nyersanyagok és gyártási folyamatok különbözősége befolyásolná az árak összehasonlíthatóságát. Az exportáló gyártók nem bizonyították be a különböző nyersanyagok használatának árhatását, ezért a kiigazítások nem tekintendők indokoltnak.

(38) Másodszor: az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének e) pontja szerint ki kell igazítani az érintett terméknek az exportőr telephelyéről egy független vevőhöz történő eljuttatásához közvetlenül kapcsolódó költségek különbségeit, amennyiben a felszámított árak az ilyen költségeket tartalmazzák. Ez a rendelkezés nem terjed ki a belföldi szállítási költségekre, ezért ennek alapján nem indokolt a kiigazítás.

(39) Harmadszor: a Bizottság megjegyzi, hogy az említett termékkód-paramétereket az ideiglenes szakaszban azért nem vette figyelembe, hogy megkönnyítse az analóg országbeli hasonló termékkel való összehasonlítást. Ezt követően a Bizottság a teljes termékkódok – többek között a vastagságra, a szélességre és az élekre vonatkozó paraméterek – alapján még több egyeztetést végzett, és az ügyletek többségét sikeresen összehasonlította. Azon ügyletek esetében, amelyeknél ez nem volt lehetséges, az összehasonlítás a lehető legteljesebb termékkódon alapult. Ez a dömpingkülönbözetek módosításához vezetett, ahogyan az alábbi (49) preambulumbekezdésben kifejtésre kerül.

(40) Két érdekelt fél azzal érvelt, hogy az USA adatainak felhasználásakor a Bizottságnak a KNK-ban és az USA-ban használt nyersanyagok különbözősége miatt kellett volna kiigazítania a rendes értéket. Egy érdekelt fél azzal érvelt, hogy a nikkel-nyersvas olcsóbb, mivel a nikkeltartalma alacsony, vastartalma pedig ingyenes. Annak bizonyítása érdekében, hogy az eltérő nyersanyag-költségek befolyásolják az árakat, ugyanez a fél azzal érvelt, hogy Kínában a belföldi árak alacsonyabbak, mint az Unióban és az USA-ban. Az érdekelt fél szerint ez az árkülönbség nem tulajdonítható az állítólagos szubvenciónak, mivel a Bizottság megszüntette a KNK-val szembeni, párhuzamosan folytatott szubvencióellenes vizsgálatot. Egy másik érdekelt fél megjegyezte, hogy az acélágazatban a költségek és az árak összefüggnek.

(41) A rendes érték kiigazításával kapcsolatban a Bizottság megjegyzi, hogy amennyiben egy fél az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja vagy 2. cikkének (10) bekezdése szerinti kiigazítást kér, bizonyítania kell kérelme indokoltságát. Az ilyen kiigazítás szükségességére vonatkozó bizonyítási teher azokra hárul, akik a kiigazításra kívánnak hagyakozni. A Bizottságnak el kell utasítania az olyan tényezők különbözősége miatti kiigazítást, amelyek esetében nem igazolódott be, hogy befolyásolják az árakat, és ezért az összehasonlíthatóságukat.

(42) A rendes érték és az exportár összehasonlításakor a Bizottságnak a termékek árát és a termékárak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségeket, nem a gyártásuk során felmerült költségeket kell figyelembe vennie. A nikkel-nyersvas ára tekintetében a Bizottság megjegyzi, hogy az Unióban és az USA-ban használt nyersanyagokhoz hasonlóan az ár a nikkel világpiaci árát követi. Még akkor is, ha a nikkel-nyersvas az alacsony nikkeltartalma miatt olcsóbb, a nikkel-nyersvasat használó gyártóknak többet kellene abból használniuk, hogy elérjék a rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékekre vonatkozó nemzetközi szabványokban előírt nikkeltartalmat. Ami azt az érvet illeti, hogy a nikkel-nyersvasban lévő vas ingyenes, a Bizottság megjegyzi, hogy a rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékeket előállító uniós és USA-beli gyártó sem fizeti ki a teljes árat a ferronikkelben található vasért. Ami a rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek KNK-ban, Unióban és USA-ban alkalmazott belföldi árának összehasonlítását – azaz a nikkel-nyersvas KNK-beli használatával összefüggő árhatás bizonyítását – illeti, a Bizottság megjegyzi, hogy a kínai belföldi árak nem piacgazdasággal rendelkező országban fennálló helyzetet tükröznek. Az USA piacgazdasággal rendelkező ország.

(43) A Bizottság emlékeztet arra, hogy régóta megállapítást nyert, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének rendelkezései nem alkalmazhatók az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának hatástalanítására. Ebben a tekintetben megállapítást nyert, hogy az analóg országban megállapított rendes érték teljes mértékben megfelel a 2. cikk (7) bekezdése rendelkezéseinek, ahogyan azt a fenti (31) preambulumbekezdés kifejti. E már megfelelő rendes érték további kiigazítása ezért a 2. cikk (7) bekezdésének a) pontja alapján nem indokolt.

(44) Ami azt az érvet illeti, hogy a rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek KNK-ban alkalmazott alacsonyabb belföldi ára nem lehet szubvenció hatása, a Bizottság megjegyzi, hogy a párhuzamosan végzett szubvencióellenes vizsgálat azért zárult le, mert a panaszosok visszavonták a panaszt, és így szubvencióra vonatkozó megállapítás nem született. A Bizottság ezért úgy ítéli meg, hogy a KNK-beli exportáló gyártók nem bizonyították be a KNK-ban és az USA-ban használt különböző nyersanyagok miatti kiigazítás indokoltságát.

(45) Egy érdekelt fél azt állította, hogy amikor a Bizottság rövid termékkód alapján hasonlította össze az exportárat a rendes értékkel, az árak összehasonlíthatósága érdekében kiigazítást kellett volna végeznie. Ugyanez az érdekelt fél azt állította, hogy az analóg országbeli gyártóktól kapott információk bizalmas jellege miatt korlátozott lehetőségei voltak a kiigazítás tényleges szintjének bebizonyítására, illetve az arra vonatkozó javaslattételre.

(46) A Bizottság megismétli, hogy az exportált termékek többségét (69 %-át) a teljes termékkód alapján hasonlította össze. Ezenfelül az érdekelt fél még az analóg országbeli gyártók bizalmas adatainak védelme szabta korlátokon belül is javaslatot tehetett volna a fizikai jellemzők kiigazításának szintjére, mivel ismerte a figyelmen kívül hagyott kritériumokat és az e kritériumokhoz a termékkód szerkezetében előirányzott paramétereket. Mivel ilyen számszerűsített kérelem nem volt, ezt az állítást a Bizottság elutasította.

(47) Egy érdekelt fél megkérdezte, hogy az analóg országbeli gyártók értékesítettek-e végfelhasználóknak, és ilyen értékesítés esetén a kereskedelmi szint termékkódokon alapuló kiigazítását kérte. Az ideiglenes rendelet (53) preambulumbekezdésében kifejtetteknek megfelelően a Bizottság a rendes értéket és az exportárat EXW alapon hasonlította össze, mégpedig ugyanazon a kereskedelmi szinten. Az állítás szerinti kiigazítást a Bizottság nem tartotta szükségesnek. Mindenesetre ezt az állítást el kellett utasítani, mivel további érvekkel nem támasztották alá.

3.1.5. *Dömpingkülönbözetek*

(48) Észrevételek hiányában a dömpingkülönbözet kiszámításához használt, az ideiglenes rendelet (55)–(60) preambulumbekezdésében leírt általános módszer megerősítést nyer.

(49) Figyelembe véve a rendes érték kiigazítását és a fokozottabb összehasonlítást, illetve további észrevételek hiányában a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezett végleges dömpingkülönbözetek az alábbiak:

1. táblázat

Dömpingkülönbözetek, KNK

Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)
Baosteel Group: Baosteel Stainless Steel Co., Ltd.; Ningbo Baoxin Stainless Steel Co., Ltd.	42,2
TISCO Group: Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.; Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co., Ltd.	50,2
Egyéb együttműködő vállalatok	49,1
Minden más vállalat	50,2

3.2. **Tajvan**

3.2.1. *Rendes érték*

(50) Az ideiglenes rendelet (63)–(66) preambulumbekezdésében kifejtett, alkalmazott rendesérték-számítási módszer nem vette figyelembe a forgalmazóknak és kereskedőknek történő belföldi értékesítést.

(51) Ez a tajvani sajátos piaci helyzetnek tulajdonítható, ahol a forgalmazók a termelés jelentős mennyiségét exportálják, amit ugyanakkor az exportáló gyártók belföldi felhasználásra szánt értékesítésként jelentettek be.

(52) Ez a következtetés két kulcstényezőn alapult, és azt két kulcstényező indokolta. Először is az egyik legfontosabb tajvani forgalmazó a gyártóktól vásárolt mennyiség többségét továbbexportálta, ezért a tajvani rendes érték kiszámításához ezek az értékesítések nem minősültek belföldi értékesítésnek. Másodszor: ismert gyártók termelési adataiból és tajvani kereskedelmi statisztikákból kiderül, hogy az ismert exportáló gyártók által bejelentett belföldi értékesítés az Unióba irányuló exportnak több mint 90 %-át tette ki, és hogy 50 % körüli arányban exportértékesítést is tartalmazott.

(53) Két exportáló gyártó vitatta a statisztikákon alapuló bizonyítékot. Azzal érveltek, hogy a Bizottság a tajvani össztermelés meghatározásakor csak azokat az együttműködő vállalatokat vette figyelembe, amelyek exportjának egy része az Unióba irányult. Másik érvként azt hozták fel, hogy a Bizottságnak a fenti (52) preambulumbekezdésben ismertetett elemzés során a tajvani statisztikák szerinti összes behozatalt továbbexportáltnak kellene tekintenie.

(54) A Bizottság valamennyi ismert tajvani gyártó termelési és belföldi értékesítési adatait megvizsgálta, amely adatok az egyik exportáló gyártó által javasolt adatokat is magukban foglalták. E vizsgálat célja a statisztikai adatokkal a lehető legjobban egyező adatok elérése volt. Az összegyűjtött kiegészítő információk hatására csökkent a fenti (52) preambulumbekezdésben ismertetett elemzés eredménye. Ennek alapján megállapítást nyert, hogy a bejelentett belföldi értékesítés mintegy 40 % exportértékesítést tartalmazott.

(55) Azt illetően, hogy a statisztikák szerinti összes behozatalt továbbexportálásnak kellene tekinteni a fenti (53) preambulumbekezdés szerint, az exportáló gyártó nem nyújtott be bizonyítékot ennek igazolására. Az újrakivitelre szánt behozatal szokásos esetben különleges vámeljárás alá tartozik, és azt a kereskedelmi statisztikák nem valódi exportként veszik figyelembe. A Bizottság ezért nem tud érdemi következtetést levonni ebből az állításból.

(56) Ezen túlmenően két exportáló gyártó állítása szerint a belföldi értékesítés Bizottság által figyelmen kívül hagyott szintje aránytalan volt a fenti (52) preambulumbekezdésben közölt százalékos arányhoz képest. Megismételték azt az állításukat, hogy nem ismerték belföldi vevőik számára történő értékesítéseik rendeltetését. A Bizottság megítélése szerint az értékesítés végső rendeltetésére vonatkozó ismeretek hiánya nem döntő. A Bizottság a jelenlegi vizsgálat során rendelkezésre álló bizonyítékok alapján ismételten elemezte a helyzetet, és felülvizsgálta a rendes érték számításából ennek megfelelően kizárandó értékesítést, hogy a lehető legpontosabban visszaadja a vizsgált exportáló gyártók egyedi helyzetét. Indokolt esetben a rendes érték számításához az ideiglenes szakaszban kizárt értékesítések közül néhányat felhasznált a rendes érték számításához.

(57) Egy érdekelt fél kifogásolta, hogy a rendes érték meghatározásához a Bizottság figyelembe vette a kereskedőknek és a forgalmazóknak történő belföldi értékesítést. Az ezzel kapcsolatos érveket írásbeli észrevételek formájában és a kereskedelmi eljárásokban közreműködő meghallgató tisztviselőnél 2015. július 7-én tartott meghallgatás során ismertette.

(58) A fenti (56) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően a Bizottság az ideiglenes intézkedések bevezetését követően folytatta a forgalmazóknak történő értékesítés tényleges besorolásának vizsgálatát, arra való tekintettel, hogy pontosabb és jogilag helyes – belföldi vagy exportértékesítéskénti – besorolást találjon a rendes érték meghatározásához, a továbbiakban már nem hagyatkozva arra a vélelemre, hogy a forgalmazók részére történő összes értékesítés rendeltetése export volt. Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően beérkezett észrevételeket a Bizottság mérlegelte és a további részleteket figyelembe vette.

(59) A forgalmazók részére történő összes értékesítés azon vélelem alapján történő kizárása helyett, hogy a forgalmazók részére történő összes értékesítés rendeltetése export volt, a forgalmazók részére történő értékesítések közül a Bizottság csak azokat zárta ki, amelyekre vonatkozóan elegendő objektív bizonyíték állt rendelkezésre a tényleges exportálásukra. A Bizottság megvizsgálta a bejelentett, szóban forgó értékesítéseket, és azokat az egyes érintett exportáló gyártók konkrét helyzete és adatai alapján belföldi vagy exportértékesítésként sorolta be. Az exportorientált kedvezmények létezését például releváns bizonyítékként használta fel. Ezzel szemben szubjektív elemek – például szándék vagy ismeretek, illetve ezek hiánya – nem játszottak szerepet a Bizottság objektív értékelésében.

(60) Egy exportáló gyártó vitatta bizonyos hulladékértékek előállítási költségből történő levonásának elutasítását. Állításának alátámasztására kiegészítő információkat nyújtott be, amelyek az előállítási költségeket tartalmazó táblázatában a termelési veszteséget az átalakítás költségeként tüntetik fel. Állítása szerint a termelési veszteség a késztermékké át nem alakított teljes anyagköltség és a termelési veszteséghez rendelt gyártási általános költségek összege. A Bizottság alaposan megvizsgálta az exportáló gyártó állítását, azonban azt állapította meg, hogy a termelési veszteségben az anyagköltség jóval kevesebb, mint a hulladékérték levonásaként igényelt összeg. A végleges nyilvánosságra hozatalt követően a vállalat megismételte azt az állítását, hogy a hulladékértéket a teljes veszteség értékével kell összehasonlítani, beleértve az ahhoz rendelt gyártási általános költségeket is. A Bizottság fenntartja azt az álláspontját, hogy a hulladék piaci értéke nem haladhatja meg az inputanyagét. Az exportáló gyártó állítását így el kell utasítani.

(61) Ezen túlmenően az exportáló gyártó nem támasztotta alá a bizonyos hulladékértékek levonásának elutasításával kapcsolatos állítását az érintett termék előállítása során felhasznált tényleges anyagmennyiség megadásával, aminek révén a Bizottság felmérhette volna a veszteséget. A vállalat azt állította, hogy az egyes inputnyersanyagtípusok felhasznált mennyiségét és értékét a helyszíni ellenőrzés során benyújtott táblázatokban adta meg. A Bizottság megállapította, hogy ezek az adatok az érintett terméknél szélesebb termékkörre vonatkoztak, például a köztes termékké átalakított és akként értékesített, melegen hengerelt tekercsekre is. Ez nem teszi lehetővé a

Bizottság számára a hulladékká átalakított anyagveszteség ellenőrzését. Mivel a veszteséget és a hulladékot csak érték formájában jelentették be, nem lehetett megítélni, hogy az érintett termék előállításához szükséges anyagfelhasználás elegendő volt-e az érintett termék és a hulladék előállításához is, amelynek értékét levonták az előállítási költségből. Ezért nem lehetett megbízható módon megállapítani, hogy a bejelentett veszteség tartalmazott-e anyagköltséget, ahogyan állították, és hogy mekkora összegű lehetett a levont hulladékérték. Az exportáló gyártó a végleges nyilvánosságra hozatalt követően megismételte állítását, újabb tényeket azonban nem közölt.

(62) Az ideiglenes rendelet (62) és (67)–(78) preambulumbekezdésének ideiglenes megállapításai megerősítést nyernek.

3.2.2. *Exportár*

(63) Egy exportáló gyártó az ideiglenes és a végleges nyilvánosságra hozatalt követő észrevételeiben vitatta az Unióba irányuló, bizonyos exportértékesítések kizárását, amelyeket a vevői által benyújtott kiviteli igazolások alapján jelentett be. A kiviteli igazolások azonban sem a gyártó azonosítását, sem az exportáló gyártó által bejelentett értékesítési ügylet azonosítását nem teszik lehetővé. A kiviteli igazolásokat ráadásul a vizsgálati időszakban nem egységesen gyűjtötték be az összes vevőtől. Az exportáló gyártó jelentős erőfeszítései ellenére az értékesítések közölt rendeltetése nem volt ellenőrizhető, és semmiképpen sem terjedt ki a vizsgálati időszak egészére. A Bizottság ezért a dömpingkülönbözet kiszámításához nem tudta megbízható módon meghatározni, hogy azok az értékesítések exportértékesítésnek minősültek-e. Ennélfogva a Bizottság elutasítja az állítást.

3.2.3. *Összehasonlítás*

(64) Egy exportáló gyártó annak engedélyezését kérte, hogy a kötelezettség kiegyenlítésének napján érvényes árfolyamon alkalmazhasson átváltási árfolyamot. Az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése szerinti összehasonlításhoz a Bizottság minden tajvani exportáló gyártó esetében következetesen az Európai Központi Bank havi átváltási árfolyamait alkalmazta. Az exportáló gyártó által kért megközelítés nem lenne összhangban az alaprendelettel, amely az értékesítés napján érvényes átváltási árfolyam alkalmazását írja elő. Ezt a kérelmet ezért a Bizottság elutasította.

(65) Egy exportáló gyártó vitatta az Európai Központi Bank havi átváltási árfolyamainak alkalmazását, és ragaszkodott a napi átváltási árfolyamainak alkalmazásához. Az exportáló gyártó nem számszerűsítette, hogy ezek alkalmazása mekkora különbséget jelentene. A Bizottság az összehasonlíthatóság és a következetesség kedvéért a havi árfolyamokat alkalmazta, mivel e gyártó dömpingkülönbözete a vele kapcsolatban álló gyártók egy csoportja esetében számított dömpingkülönbözet részét képezte, és e gyártók közül csak egy kérte a napi átváltási árfolyamok alkalmazását.

3.2.4. *Dömpingkülönbözetek*

(66) Figyelembe véve a rendes érték fenti (56) preambulumbekezdés szerinti módosításait, a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezett végleges dömpingkülönbözetek az alábbiak:

2. táblázat

Dömpingkülönbözetek, Tajvan

Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)
Chia Far Industrial Factory Co., Ltd.	0
Tang Eng Iron Works Co., Ltd. és Yieh United Steel Corporation	6,8
Egyéb együttműködő vállalatok	6,8
Minden más vállalat	6,8

4. KÁR

4.1. Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása

(67) Az ideiglenes rendelet (90) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően a hasonló terméket kilenc ismert uniós gyártó állította elő a vizsgálati időszak alatt. Ezek a gyártók alkotják az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett uniós gazdasági ágazatot.

(68) További észrevételek hiányában az uniós gazdasági ágazatnak az ideiglenes rendelet (90)–(93) preambulumbekezdésében szereplő meghatározása megerősítést nyer.

4.2. Uniós felhasználás

(69) Az uniós felhasználásra vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (94)–(96) preambulumbekezdésében szereplő ideiglenes megállapítások megerősítést nyernek.

4.3. Az érintett országokból származó behozatal

4.3.1. *Az érintett országokból származó behozatal hatásainak összesített értékelése*

(70) A nyilvánosságra hozatalt követően az érdekelt felek megismételték az ideiglenes szakaszban arra vonatkozóan előterjesztett állításaikat, hogy a Bizottság helytelenül összesítve értékelte a KNK-ból és Tajvanról származó dömpingelt behozatal hatásait. Ezen állítást alátámasztó újabb információkat nem szolgáltattak.

(71) Ahogyan a fenti (66) preambulumbekezdésben szerepel, az ideiglenes nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételek nyomán egy tajvani exportáló gyártóról megállapítást nyert, hogy nem folytat dömpinget. Következésképp a Bizottság e vállalat Unióba irányuló exportját levonta a KNK-ból és a Tajvanról származó dömpingelt behozatalból.

(72) Az összesített értékelésre vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (97)–(102) preambulumbekezdésében ismertetett ideiglenes megállapítások megerősítést nyernek.

4.3.2. *Az érintett országokból származó behozatal volumene és piaci részesedése*

(73) A fenti (71) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően a Bizottság a dömpinget nem folytatónak ítélt tajvani exportáló gyártótól származó behozatalt levonta a dömpingelt behozatalból. Titoktartási okok miatt e behozatal volumene és piaci részesedése nem hozható nyilvánosságra. E behozatal elhanyagolható – 1 %-nál jóval alacsonyabb – volumenének és piaci részesedésének levonása azonban nem befolyásolta a figyelembe vett időszakban az érintett országokból származó dömpingelt behozatal volumenének és piaci részesedésének alakulását.

(74) Az érintett országokból származó behozatal volumenére és piaci részesedésére vonatkozó egyéb észrevételek hiányában és a fenti (73) preambulumbekezdésben szereplő felülvizsgált megállapításokat figyelembe véve az ideiglenes rendelet (103)–(106) preambulumbekezdésében foglalt ideiglenes megállapítások megerősítést nyernek.

4.3.3. *Az érintett országokból származó behozatal árai és az áralákínálás*

(75) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően az érdekelt felek további információt kértek az ideiglenes rendelet (110) preambulumbekezdésének ii. alpontjában említett „behozatal utáni költségek” jellegére vonatkozóan. Ezek a költségek az importált termékek behozatal helyén végzett kezelésének és átmeneti megőrzésének költségeire, a vámkezelési díjra és a banki költségekre vonatkoztak.

(76) A behozatal utáni költségek ellenőrzésére az importőröknek a fenti (7) preambulumbekezdésben felsorolt telephelyein tett látogatások során került sor. Ezen ellenőrző látogatásokat követően a Bizottság megállapította, hogy a behozatali költségek alacsonyabbak az ideiglenes rendelet idején rendelkezésre álló adatok alapján megállapított behozatali költségeknél.

(77) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően egy érdekelt fél azt állította, hogy nem tudja ellenőrizni, hogy a Bizottság megfelelően figyelembe vette-e a behozatalhoz az első uniós vevőnek történő leszállításig kapcsolódó összes költséget. Ezzel kapcsolatban a Bizottság egyértelművé teszi, hogy az áralákínálás az uniós gazdasági ágazat EXW eladási árának és az exportáló gyártók uniós határparitáson számított, vámkezelés utáni árának összehasonlítása. Ezért a Bizottság a kikötő és az első független vevő közötti költségeket nem veszi figyelembe ebben az összehasonlításban.

(78) Egy érdekelt fél megjegyezte, hogy az Unióban a hasonló termék jelentős hányadát védőréteggel ([1]) értékesítik. Az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a védőréteg használatának tükröződnie kellene a Bizottság által használt termékkódban, mivel az jelentősen befolyásolja az árat.

(79) Ezt az állítást az exportáló gyártó igen későn, a vizsgálat megindítása után körülbelül 11 hónappal, és a termékkód felekkel való közlése után mintegy 10 hónappal terjesztette elő. A Bizottság ebben a szakaszban nem tudta egyenként azonosítani az érintett ügyleteket.

(80) A Bizottság azonban az uniós gazdasági ágazat által a fenti állításra válaszul benyújtott információk alapján általános kiigazítást végzett.

(81) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően ugyanez az érdekelt fél azzal érvelt, hogy a kiigazítást nem általánosan, hanem csak azon ügyletek vonatkozásában kell elvégezni, amelyeknél a hasonló terméket ténylegesen védőréteg borította. A fél továbbá nem ért egyet azzal az értékeléssel, hogy állítását későn terjesztette elő, mivel ez az információ a vizsgálat megindítása előtt nyilvánosan hozzáférhető volt.

(82) Ahogyan már kifejtésre került, a Bizottság általános kiigazítást alkalmazott, ugyanis az érintett ügyleteket nem lehetett egyenként azonosítani. Ismeretes, hogy az érintett ügyletek az összes ügylet nem jelentéktelen hányadát teszik ki. A felek nem hagyatkozhatnak csupán a nyilvánosan hozzáférhető információkra, hanem érvekkel alátámasztott kérelmet kell előterjeszteniük a kiigazítások indokolására.

(83) Az alacsonyabb behozatali költségek újraszámításának hatását nagymértékben ellensúlyozta a védőrétegre vonatkozó kiigazítás. Az említett két kiigazítás együttes hatásaként az érintett országokból származó behozatal esetében az alákínálási különbözet súlyozott átlaga szinte változatlan arányú, 9,8 % és 11,4 % között volt az uniós piacon (az ideiglenes rendelet szerinti 9,6 % és 11,3 % közötti aránnyal összehasonlítva). Az érintett országokból származó behozatal esetében az áron aluli értékesítés különbözetének súlyozott átlaga az uniós piacon szintén csaknem változatlan, 23,1 % és 25,3 % között maradt (az ideiglenes rendelet szerinti 22,9 % és 25,2 % közötti arányhoz képest).

(84) Egy érdekelt fél megjegyezte, hogy a vizsgálat során bebizonyosodott, hogy az exportáló gyártók szinte kizárólag független forgalmazók vagy acélipari szolgáltató központok számára értékesítenek, míg az uniós gazdasági ágazat forgalmazók, acélipari szolgáltató központok és végfelhasználók számára értékesített. Ez az érdekelt fél azt állítja, hogy az árak összehasonlításához a Bizottságnak figyelembe kell vennie a szolgáltató központok állandó költségeit, ugyanis eltérő a kereskedelmi szint. A kereskedelmi szint különbözősége miatti kiigazításra azonban csak akkor van lehetőség, ha bizonyítást nyer, hogy következetes és határozott árkülönbségek vannak az adott kereskedelmi szintek között, a költségkülönbségek alapján erre nincs mód. Az uniós gazdasági ágazat által az uniós piacon mindkét kereskedelmi szinten alkalmazott eladási árak tényleges összehasonlításából az derült ki, hogy – amint az az ideiglenes (112) preambulumbekezdésében szerepel – a kereskedelmi szint különbözősége nem gyakorol hatást az árakra. Egyetlen érdekelt fél sem nyújtott be olyan információt, amely megcáfolta volna ezt a megállapítást. A kereskedelmi szint kiigazításának feltételei ezért nem teljesülnek ebben az esetben.

(85) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően ugyanez a fél azzal érvelt, hogy az uniós gazdasági ágazat szolgáltató központjai által alkalmazott eladási árak és az exportáló gyártók által alkalmazott árak összehasonlítása állítása szerint nem összehasonlítható termékekre irányul. Ezzel kapcsolatban az adott fél azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat szolgáltató központjai által értékesített termékek többnyire továbbfeldolgozott áruk, például szalagacélok, keskeny tekercsek és korongok, míg az exportőrök főként standard tekercseket értékesítenek.

(86) A Bizottság ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a standard tekercseket nem hasonlította össze a keskeny termékekkel, például a szalagacélokkal vagy a keskeny tekercsekkel. A termék szélessége a termékkód egyik elemét képezte, ezáltal biztosítva, hogy csak a hasonló szélességű termékek összehasonlítására kerüljön sor. Ami a korongokat illeti, azokra egyáltalán nem terjedt ki az összehasonlítás, mivel azokat a mintába felvett exportáló gyártók nem exportálták az Unióba.

([1]) A rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek felületén annak érdekében alkalmazott vékony anyag (gyakran PVC), hogy azokat megvédjék a karcolásoktól, és vágás esetén javítsák az élek minőségét.

(87) Az érintett országokból származó behozatal áraira és az áralákínálásra vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (107)–(112) preambulumbekezdésében levont egyéb következtetések megerősítést nyernek.

4.4. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

4.4.1. *Általános megjegyzések*

(88) Az érdekelt felek megismételték azon állításaikat, hogy a kár felmérése szempontjából a mintába felvett uniós gyártókra vonatkozó adatokat kellene következetesen használni ahelyett, hogy a mutatókat makrogazdasági és mikrogazdasági mutatókra osztanák. Ez a megközelítés azonban figyelmen kívül hagyná az uniós gazdasági ágazat szintjén rendelkezésre álló, konkrétan a termelésre, a termelési kapacitásra, a kapacitáskihasználásra, az értékesítések volumenére, a piaci részesedésre, a növekedésre, a foglalkoztatásra, a termelékenységre és a dömpingkülönbözet nagyságrendjére vonatkozó információkat.

(89) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően egy érdekelt fél megismételte azzal kapcsolatos érvét, hogy az, hogy a legnagyobb uniós gyártó, az Outokumpu nem szerepel a mintában, torzítja a kár elemzését. Ahogyan azonban az ideiglenes rendelet (93) preambulumbekezdésében már szerepel, a minta reprezentatívnak minősült, mivel a hasonló termék uniós össztermelésének mintegy 50 %-át képviselte. Ezért az, hogy az Outokumpu nem működött együtt a vizsgálat során, nem befolyásolja a kiválasztott minta reprezentativitását és a mintába felvett gyártók ellenőrzött adatainak minőségét.

(90) Az érdekelt felek azzal érveltek, hogy a kármutatók makrogazdasági és mikrogazdasági mutatókra osztásakor nem vonható le érdemi következtetés arra vonatkozóan, hogy a mintába felvett gyártókat milyen mértékben érte kár (ha érte őket egyáltalán). Ez az érv nem releváns. Az alaprendelet 3. cikkével összhangban a kár megállapítása az uniós gazdasági ágazat szintjén történik. A mintavétel az alaprendelet 17. cikkében előírt eljárás, amely lehetővé teszi a Bizottság számára a vizsgált felek (ebben az esetben az uniós gyártók) számának korlátozását, ha ez a szám magas. A mintavétel azonban nem korlátozza a kár megállapítását az uniós gyártókból álló mintára. Egyes kármutatók – például többek között a piaci részesedés és az értékesítések volumene – csak az uniós gazdasági ágazat szintjén elemezhetők érdemben. Ezenfelül a mintára vonatkozó megállapítások reprezentatívnak minősülnek az uniós gazdasági ágazat szintje szempontjából. Ezért csak az uniós gazdasági ágazat egészére vonatkozóan rendelkezésre álló információkat kell figyelembe venni.

(91) Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetével kapcsolatos általános megjegyzésekre vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (107)–(112) preambulumbekezdésében levont következtetéseket a Bizottság megerősíti.

4.4.2. *Makrogazdasági mutatók*

(92) Ami a foglalkoztatást illeti, az érdekelt felek azzal érveltek, hogy a foglalkoztatás csökkenése az uniós gazdasági ágazat fokozódó termelékenysége miatt következett be. A figyelembe vett időszak alatti 6 %-os termelékenységnövekedés azonban jóval alacsonyabb mértékű volt, mint a foglalkoztatás 11 %-os csökkenése. Ezt a csökkenést az uniós gazdasági ágazat termelési volumene is befolyásolja, amely a növekvő piacon 5 %-kal csökkent.

(93) A fentiekben foglaltaknak megfelelően az érintett országokból származó dömpingelt behozatal miatt az uniós gazdasági ágazatnak csökkentenie kellett a termelését a növekvő piacon. Ha az uniós gazdasági ágazat profitálni tudott volna a piac növekedéséből és a fokozódó kereslettel összhangban növelni tudta volna a termelését, ez a megnövekedett termelés ellensúlyozta volna a növekvő termelékenységet. A foglalkoztatás ebből fakadó csökkenése jóval alacsonyabb mértékű lett volna. Ezért a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a csökkenő foglalkoztatást főként az érintett országokból származó dömpingelt behozatal befolyásolta, és hogy az uniós gazdasági ágazat növekvő hatékonysága csak csekély hatást fejtett ki.

(94) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően egy érdekelt fél azzal érvelt, hogy az uniós gazdasági ágazat foglalkoztatása jelentős mértékben, 55 %-kal nőtt a 2004–2007 közötti időszak óta. Az ideiglenes rendeletben közölt foglalkoztatási számadat azonban az uniós gazdasági ágazat egészének foglalkoztatása, míg a 2004–2007 közötti időszakra megadott foglalkoztatási számadat csak az uniós gazdasági ágazat egy részére vonatkozik. Ezek a számadatok ezért nem összehasonlíthatóak és nem a foglalkoztatás növekvő tendenciáját jelzik.

(95) A makrogazdasági mutatókra vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (121)–(132) preambulumbekezdésében levont következtetéseket a Bizottság megerősíti.

4.4.3. *Mikrogazdasági mutatók*

4.4.3.1. Árak és az árakat befolyásoló tényezők

(96) Az érdekelt felek megismételték azon állításaikat, hogy az eladási árak a nyersanyagok – elsősorban a króm és a nikkel – költségeit követik, és hogy az uniós gazdasági ágazat árainak alakulását az úgynevezett „ötvözetfelár" kizárásával kell elemezni.

(97) Ezek a felek további információkat nyújtottak be az ideiglenes rendelet (141) preambulumbekezdésében említett alapár-ingadozásra vonatkozóan. Az adatok az uniós gyártók által értékesített 304-es ötvözetű, 2 mm vastagságú, 2B bevonatú, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékekre vonatkoztak ([1]). Ezen adatok szerint az alapár a figyelembe vett időszak során folyamatosan, mintegy 11 %-kal csökkent, a 2010. évi mintegy 1 015 EUR/tonnáról mintegy 907 EUR/tonnára esett vissza a vizsgálati időszakban. A csökkenés mértéke alacsonyabb, mint az ideiglenes rendeletben említett 1 200 EUR/tonnáról 1 000 EUR/tonnára csökkenés, azonban alátámasztja a jelentős mértékben csökkenő alapárra vonatkozó megállapítást.

(98) Egy érdekelt fél továbbá azt állította, hogy az ideiglenes rendelet (141) preambulumbekezdésében említett, az alapár elemzésére vonatkozó bizonyíték nem elegendő annak a megállapításnak az alátámasztásához, hogy az uniós gazdasági ágazatban az alapár csökkent a figyelembe vett időszakban, mivel a bizonyítékot állítása szerint egyetlen uniós gyártó nyújtotta be.

(99) Bár az információt egy uniós gyártó nyújtotta be, nem csak egy uniós gyártóra vonatkozik. Ez az információ valójában a CRU, egy jól ismert acélipari tanácsadó cég által közzétett információra hivatkozik. A CRU a német piac egészére vonatkozóan, nem pedig az egyes uniós gyártók áraira vonatkozóan tette közzé az információt. Ezen túlmenően más érdekelt felek által szolgáltatott információk is megerősítették azt a tényt, hogy az alapárak folyamatosan csökkentek a figyelembe vett időszakban, ahogyan az a fenti (97) preambulumbekezdésben szerepel.

(100) Ezért a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy az uniós gazdasági ágazat csökkenő eladási árait a csökkenő nyersanyagköltségek és a – nyersanyagköltségek alakulásától független – jelentős alapárcsökkenés egyaránt okozza. Az árcsökkenés utóbbi része, nevezetesen az alapár csökkenése azt jelzi, hogy az uniós gazdasági ágazatnak – veszteségessége ellenére – az érintett országokból származó dömpingelt behozatal által kifejtett árnyomás miatt tovább kellett csökkentenie az árakat a figyelembe vett időszakban.

(101) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően egy importőr azt állította, hogy az alapár alakulására vonatkozóan fent közölt információ az európai gyártó „szubjektív véleményéből" áll, amit alaposabban ellenőrizni kell. A fenti (97) preambulumbekezdésben közölt információt azonban nem európai gyártó, hanem egy exportőrszövetség, az intézkedések bevezetését ellenző fél szolgáltatta. Mivel ez az információ összhangban van a szakosodott tanácsadó cégek által szolgáltatott, nyilvánosan hozzáférhető információkkal, megbízhatónak tekintendő.

(102) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően egy másik érdekelt fél azzal érvelt, hogy a csökkenő alapár főként a 2010 második negyedévére vonatkozó, rendkívül magas értéknek tudható be. A fél nem közölt arra vonatkozó érveket, hogy ezt az időszakot miért kell figyelmen kívül hagyni az alapár alakulásának elemzéséhez. Mivel a kármutatók elemzésének a figyelembe vett időszak egészére ki kell terjednie, ez az érv nem fogadható el.

(103) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően egy érdekelt fél rámutatott, hogy az ideiglenes rendelet 11. táblázata szerint az uniós gazdasági ágazat átlagos eladási egységára a figyelembe vett időszak során mindig magasabb volt a termelési egységköltségnél. Ez a különbség állítása szerint azt jelenti, hogy az uniós gyártók veszteségére nincs magyarázat.

(104) Ebben a tekintetben megjegyzendő, hogy az ideiglenes rendelet 11. táblázatában szereplő termelési egységköltség csak az előállítási költséget tartalmazta az értékesítési, igazgatási és adminisztratív költségek nélkül. Ezért ennek az egységköltségnek az eladási egységárral való közvetlen összehasonlítása nem szemléltetheti a mintába felvett uniós gyártók elért nyereségét.

4.4.3.2. Készletek

(105) Az érdekelt felek észrevételeket tettek a készletek figyelembe vett időszak alatti 7 %-os csökkenésével kapcsolatban, azt az uniós gazdasági ágazat egészséges helyzetére utaló jelzésnek tekintették.

([1]) A 2010–2012 közötti időszak vonatkozásában az átlagos alapár kiszámításához használt adatok az Acerinox, az AST, az Aperam és az Outokumpu gyártók adatai, a 2013. év vonatkozásában pedig az Acerinox, az Aperam és az Outokumpu gyártók adatai voltak.

(106) A készletek figyelembe vett időszak alatti 7 %-os csökkenése csupán a mintába felvett uniós gyártók termelési kibocsátását követi. Ahogyan az ideiglenes rendelet 13. táblázatából kiderül, a készletek szintje a termelésnek valójában mintegy 15 %-át tette ki a figyelembe vett időszakban. A 14 % és 16 % közötti enyhe ingadozások – mérsékelt szintjük miatt – a készletek szokásos változásainak tekintendők.

(107) Az érdekelt felek továbbá azzal érveltek, hogy az éves termelés 15 %-át kitevő, hozzávetőleg kéthavi árbevételnek megfelelő készletszint magas egy olyan gazdasági ágazat esetében, amely főként megrendelésre termel. Ezt a készletszintet a termelés, illetve az értékesítési folyamat különböző szakaszai közötti időbeli eltérések, valamint a különböző értékesítési modellek eredményezik. Ezért a termelés 15 %-ának megfelelő készletszint nem tekinthető különösen magasnak.

(108) A Bizottság megerősíti, hogy a készlet a vizsgálat céljából nem minősül érdemi mutatónak.

4.4.3.3. Beruházások

(109) Az érdekelt felek azt az észrevételt tették, hogy az uniós gazdasági ágazat jelentős beruházásokat hajtott végre, amelyek a figyelembe vett időszak egészében meghaladták az évi egymilliárd EUR-t. A Bizottság ezzel az állítással kapcsolatban megállapította, hogy az ideiglenes rendeletben említett beruházási szint tulajdonképpen az eszközök könyv szerinti nettó összértékének szintje volt. A beruházások tényleges szintje az alábbi táblázatban szerepel, amely az ideiglenes rendelet 14. táblázata megfelelő sorának helyébe lép:

3. táblázat

Beruházások, az összes uniós gyártó (a kármutatók egy része)

	2010	2011	2012	Vizsgálati időszak
Beruházások (EUR)	37 490 603	48 191 901	70 857 777	53 367 691
Index (2010 = 100)	*100*	*129*	*189*	*142*

(110) A tényleges beruházások 89 százalékponttal, a 2010. évi 37 millió EUR-ról 2012-ben 70 millió EUR-ra emelkedtek, majd a figyelembe vett időszakban 47 százalékponttal, 53 millió EUR-ra csökkentek. Ez a névleges növekedés azonban a beruházások 2010. évi igen alacsony szintjének tudható be. A beruházások szintje ugyanis olyan alacsony volt, hogy az eszközök könyv szerinti nettó értéke a figyelembe vett időszakban csökkent, ahogyan az az ideiglenes rendelet 14. táblázatából kiderül.

(111) Annak ellenére, hogy ez a kármutató névlegesen javult a figyelembe vett időszakban, nem befolyásolja azt, hogy a Bizottság összességében negatívan értékeli a kárt, mivel ez a mutató a figyelembe vett időszak során romlott.

(112) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően egy érdekelt fél azzal érvelt, hogy a beruházások felülvizsgálatát követően a beruházások megtérülésére vonatkozó mutatót szintén felül kellene vizsgálni. A beruházások megtérülésére vonatkozó mutató azonban – az ideiglenes rendelet (150) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően – a beruházások könyv szerinti nettó értékének százalékos arányában kifejezett nyereség. A beruházásokra vonatkozó mutató felülvizsgálata ezért nincs hatással a beruházások megtérülésére. Következésképp a beruházások megtérülését nem kell felülvizsgálni, mivel az helyesen szerepelt az ideiglenes rendeletben.

(113) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően egy érdekelt fél azzal érvelt, hogy a figyelembe vett időszak alatti 209 millió EUR értékű összes beruházás ellentétes a kárt szenvedett vállalatok magatartásával. Ahogyan azonban a fenti (110) preambulumbekezdésben szerepel, a beruházások szintje a figyelembe vett időszak során romlott. Éppen ezért az érv elfogadhatatlan.

(114) A mikrogazdasági mutatókra vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (135)–(151) preambulumbekezdésében levont egyéb következtetéseket a Bizottság megerősíti.

4.5. **A kárra vonatkozó következtetés**

(115) A fentiek alapján, valamint egyéb észrevételek hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (152)–(155) preambulumbekezdésében levont következtetéseket, melyek szerint az uniós gazdasági ágazatot az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében jelentős kár érte.

5. **OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

(116) Az alaprendelet 3. cikke (6) bekezdésének megfelelően a Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett országokból származó dömpingelt behozatal jelentős kárt okozott-e az uniós gazdasági ágazatnak. Az alaprendelet 3. cikke (7) bekezdésének megfelelően a Bizottság azt is megvizsgálta, hogy ugyanezen időszakban más ismert tényezők is okozhattak-e kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság gondoskodott arról, hogy az érintett országokból származó dömpingelt behozatalon kívüli egyéb tényezők által esetlegesen előidézett károkat ne a dömpingelt behozatalnak tulajdonítsák.

(117) Az érdekelt felek (az exportáló gyártók és a forgalmazók) megismételték az okozati összefüggésre vonatkozóan az ideiglenes szakaszban előterjesztett állításokat, figyelembe veendő újabb információkat azonban nem közöltek. Ezek az észrevételek többek között a következők: a behozatal alacsony szintje, a nyersanyagárakat követő importárak, más országokból származó behozatal és az uniós gazdasági ágazat kapacitásfeleslege. Mivel újabb érvek nem merültek fel, a Bizottság úgy tekinti, hogy az észrevételekkel az ideiglenes rendelet (156)–(208) preambulumbekezdésében részletesen foglalkozott. A Bizottság az egyértelműség kedvéért egyes észrevételekre az alábbiakban is kitér.

5.1. **A dömpingelt behozatal hatásai**

(118) Az érdekelt felek azt is megismételték, hogy az érintett országokból származó behozatal, amelynek szintje a KNK esetében 4,3 %, Tajvan esetében pedig 5,1 % volt a vizsgálati időszakban, nem okozhatta az uniós gazdasági ágazatot ért kárt, különösen azért, mert az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése 80 % körüli volt ugyanabban az időszakban. A Bizottság megállapította, hogy az érintett országokból származó dömpingelt behozatal árai – a fenti (83) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint – 9,8–11,4 %-kal az uniós gazdasági ágazat árai alá kínáltak a vizsgálati időszakban. Bár a behozatal nem feltétlenül jelent tökéletes versenykényszert, ahogyan az az ideiglenes rendelet (158) preambulumbekezdésében már szerepel –, árnyomást gyakorol az uniós gazdasági ágazatra, és ennélfogva nem teszi lehetővé az uniós gazdasági ágazat számára piaci részesedésének fenntartását és nyereségessé válását sem. Ezen túlmenően a Bizottság – a fenti (70) preambulumbekezdésben levont következtetésnek megfelelően – megállapította, hogy a KNK-ból és Tajvanról származó, a vizsgálati időszakban együttesen 9,5 %-ot képviselő behozatal hatásainak összesített értékelésére vonatkozó feltételek teljesültek.

5.2. **Az egyéb tényezők hatásai**

5.2.1. *Tajvanról származó, nem dömpingelt behozatal*

(119) Ahogyan a fenti (66) preambulumbekezdésben szerepel, az ideiglenes nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételek nyomán egy tajvani exportáló gyártóról megállapítást nyert, hogy nem folytat dömpinget. Ezért ennek a behozatalnak az uniós gazdasági ágazat általános helyzetére kifejtett hatását elemezni kell, mivel a dömpingelt behozatalban már nem szerepel.

(120) E behozatal volumene azonban elhanyagolható volt a figyelembe vett időszakban, piaci részesedése mindig jóval 1 % alatt volt. A Bizottság így arra a következtetésre jutott, hogy a Tajvanról származó, nem dömpingelt behozatal elhanyagolható volumene miatt nem járult hozzá jelentős mértékben az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz.

5.2.2. *Egyéb harmadik országokból származó behozatal*

(121) Egy exportáló gyártó azzal érvelt, hogy más országok, például Dél-Korea vagy Dél-Afrika importárai alacsonyabbak a KNK importárainál, és az Indiából származó – a kínai behozatalhoz hasonló árakkal jellemzett – behozatallal együtt nyomást gyakorolhattak a mintába felvett uniós gyártók áraira. Ez a fél továbbá azzal érvelt, hogy az említett három ország átlagárai alacsonyabbak a mintába felvett uniós gyártók kárt nem okozó átlagárainál.

(122) Ahogyan azonban az ideiglenes rendelet (174) preambulumbekezdése már kimondja, a rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek különböző acélfajtákból állnak, ez jelentős árkülönbségeket eredményez, amit az Eurostat által közölt átlagárakban nem tudtak figyelembe venni. Ezért nem ésszerű az átlagárak egyszerű összehasonlítása, amelyek figyelmen kívül hagyják ezeket a különbségeket. A KNK és Tajvan esetében az áralákínálás valójában nem az átlagárak alapján, hanem típusonkénti összehasonlítás alapján nyert megállapítást, ahogyan az az ideiglenes rendelet (111) preambulumbekezdésében szerepel.

(123) Ugyanez a fél ezenkívül azzal érvel, hogy az Indiából és a Dél-Koreából származó behozatal abszolút és relatív értelemben egyaránt jelentősen nőtt. Ezen országok kizárása ezért az állítása szerint nem objektív.

(124) Ami Dél-Koreát illeti, a piaci részesedése a figyelembe vett időszakban 2,3 %-ról 2,8 %-ra, mindössze 0,5 százalékponttal nőtt. Bár az Indiából származó behozatal gyorsabban nőtt, a figyelembe vett időszakban nagyon alacsony, 2 % alatti piaci részesedéssel rendelkezett. Ez azt jelzi, hogy objektív különbségek vannak egyrészt a KNK és Tajvan helyzete között, másrészt India és Dél-Korea helyzete között.

(125) Ugyanez a fél azt is megjegyzi, hogy a Bizottság nem fejti ki, hogy mi okozta az általános áremelkedést 2011-ben, és mi okozta az árcsökkenést 2012-ben.

(126) Az ideiglenes rendelet (138) preambulumbekezdése kifejti, hogy az uniós gazdasági ágazat eladási árait a nyersanyagköltségek, főleg a króm és a nikkel költségei alakítják. Mivel más harmadik országok árai hasonló tendenciát követtek, feltételezhető, hogy az árak alakulásának okai hasonlóak. Ahogyan azonban az ideiglenes rendelet (174) preambulumbekezdésében szerepel, a rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek különböző acélfajtákból állnak, ez jelentős árkülönbségeket eredményez, amit az Eurostat által közölt átlagárakban nem tudtak figyelembe venni.

(127) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően egy érdekelt fél azzal érvelt, hogy a Dél-Koreából, Indiából és Dél-Afrikából származó behozatal nem tekinthető elhanyagolhatónak, mivel összesítve 6,3 %-os piaci részesedéssel rendelkezik a vizsgálati időszakban. Az ideiglenes rendeletben a Bizottság azonban az ezen országokból származó behozatal egyikét sem tekintette elhanyagolhatónak, és a hatásaikat megfelelően elemezte.

(128) Ugyanez a fél továbbá azzal érvelt, hogy a KNK-ból származó behozatal jórészt a 304-es sorozat volt. Más terméktípusok, például a 316-os, a 316L-es és a 321-es sorozat ára magasabb, mivel mindnek magasabb a nikkeltartalma. Ezért az ideiglenes rendelet (174) preambulumbekezdésében szereplő kijelentés ellenére a más harmadik országokból származó behozatalnak vagy (az Unióban résztermékeknek minősülő) 200-as sorozat behozatalának vagy jelentős mértékben dömpingelt behozatalnak kell lennie. Az állítás ezért azt sugallja, hogy a KNK-beli átlagár hasonlóan alacsony, mivel ezen állítás szerint csak a résztermékek ára alacsonyabb a kínai exportőrök által értékesített legnépszerűbb acélfajta áránál.

(129) Ez az értékelés azonban teljes mértékben figyelmen kívül hagyja az alacsony árú 400-as sorozatot, amely – az ideiglenes rendelet (189) preambulumbekezdésében foglaltak szerint – alapanyagnak minősül az Unióban. A KNK valójában hasonlóan nagy arányban exportált a magas árú 300-as sorozat termékeiből. Erre utal az a tény, hogy a KNK és Tajvan hasonló alákínálási különbözetet alkalmazott annak ellenére, hogy a vizsgálati időszakban a kínai árak átlagosan több mint 100 EUR-val magasabbak voltak a tajvani áraknál, ahogyan az ideiglenes rendelet 7. táblázatából kiderül.

5.2.3. *Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye*

(130) Egy érdekelt fél azzal érvelt, hogy az ideiglenes rendelet 16. táblázatában feltüntetett 11 %-os exportár-csökkenés arra utal, hogy ez az árcsökkenés hozzájárult az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz.

(131) Ebben a tekintetben az ideiglenes rendelet (138) preambulumbekezdése kifejti, hogy mind a költségeket, mind az árakat a nyersanyagköltségek, főleg a króm és a nikkel költségei alakítják. Az exportpiacokon bekövetkezett árcsökkenés hasonló az uniós piacon bekövetkezett árcsökkenéshez, ezáltal ugyanazok a költségtényezők alakítják.

(132) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően egy érdekelt fél azzal érvelt, hogy az exportárak csökkenésére vonatkozóan nem készült értékelés, illetve indokolás. Ezt illetően az előző preambulumbekezdés egyértelműen kitér erre a kérdésre, ugyanis kifejti, hogy a csökkenő exportárat a nyersanyagköltségek alakítják.

5.2.4. *Kapacitásfelesleg*

(133) Egy érdekelt fél azzal érvelt, hogy az uniós gazdasági ágazat alacsony kapacitáskihasználását a 2010 előtt telepített túlzott kapacitás okozta. A vizsgálati időszakban azonban 2010 volt a legnagyobb kapacitáskihasználású év. Emlékeztetni kell arra, hogy a figyelembe vett időszakban főként a termelési volumen csökkenése miatt csökkent a kapacitáskihasználás 77 %-ról 70 %-ra. Az érintett országokból származó dömpingelt behozatal miatt az uniós gazdasági ágazatnak csökkentenie kellett a termelését a növekvő piacon. Ezért a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a termelési kapacitás csökkenő kihasználását nem okozhatta a 2010 előtt telepített túlzott kapacitás.

5.2.5. *A versennyel kapcsolatos kérdések*

(134) A versennyel kapcsolatos kérdések okozati összefüggéseinek az ideiglenes rendelet (183)–(194) preambulumbekezdésében foglalt elemzésével kapcsolatban egy érdekelt fél azt az észrevételt tette, hogy a Bizottság elemzése nem kielégítő. Szerinte a Bizottság figyelmen kívül hagyta állításait és félreértelmezte az Outokumpu/INOXUM összefonódási ügyben tett megállapításokat és e vizsgálat tényeit. Állításának alátámasztására az érdekelt fél közli, hogy a négy jelentős uniós gyártó még mindig erőfölénnyel rendelkezik a piacon a mintegy 80 %-os piaci részesedésével.

(135) Ez az állítás tényszerűen nem helytálló. Az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése valóban 80 % volt a vizsgálati időszakban, amint az ideiglenes rendelet 9. táblázata feltünteti. Ahogyan azonban az ideiglenes rendelet (90) preambulumbekezdésében szerepel, az uniós gazdasági ágazatot kilenc ismert gyártó alkotja. Megtalálható köztük a négy jelentős integrált gyártó és öt kisebb gyártó.

(136) Ugyanez az érdekelt fél az Outokumpu/INOXUM összefonódási határozat (351) preambulumbekezdésére hivatkozva azzal érvel, hogy a Versenypolitikai Főigazgatóság a következőket állapította meg: „a piacon csak négy jelentős uniós szereplő tevékenykedik, azokat kisebb nem európai szereplők követik, amelyek egyenként a piacnak legfeljebb 5 %-át képviselik”.

(137) Ez az állítólagos idézet azonban nem pontos. A pontos idézet a következőképpen szól: „a piacon csak négy jelentős szereplő tevékenykedik, azokat kisebb európai és nem európai szereplő követik.” Ezért egyértelmű, hogy ez a fél helytelenül idézte az Outokumpu/INOXUM összefonódási határozatot, teljesen figyelmen kívül hagyva az öt kisebb uniós gyártót.

(138) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően ugyanez a fél elismerte, hogy azért hagyta ki az idézetből a kisebb európai szereplőket, mert azok egyenként a piacnak legfeljebb 5 %-át képviselik. Mindazonáltal a fenti (135) preambulumbekezdésre hivatkozva hangsúlyozta, hogy a négy jelentős integrált gyártó 80 %-os piaci részesedéssel rendelkezik. Ahogyan azonban ebben a preambulumbekezdésben szerepel, a 80 %-os piaci részesedés mind a kilenc ismert uniós gyártóra vonatkozik. Az állítás ezért tényszerűen helytelen és ennek megfelelően elutasítható.

(139) Ugyanez a fél az ideiglenes rendelet (187) preambulumbekezdésére hivatkozott, azt állítva, hogy a „még ha a behozatal által okozott kényszer jelenleg nem is erős, de a jövőben nagyobb lehet” kijelentés tisztán spekulatív és egy jövőben bekövetkező feltételes eseményre vonatkozik. Ez az értékelés helytelen. Az idézett kijelentés az Outokumpu/INOXUM összefonódási határozatból származik, és „a jövőben” kijelentés ezért az összefonódási határozat elfogadása utáni eseményekre vonatkozik. Ahogyan az ideiglenes rendelet ugyanezen preambulumbekezdése kifejti, a KNK-ból és Tajvanról származó behozatal 70 %-kal emelkedett a figyelembe vett időszakban.

Ezen túlmenően a nyilvántartásba vételi rendelet kimondta, hogy a KNK-ból származó behozatal a továbbiakban 115 %-kal, a Tajvanról származó behozatal pedig 66 %-kal növekedett 2014-ben ([1]). A behozatal volumenének ez a folyamatos emelkedése azt bizonyítja, hogy az állítás nem volt spekulatív, és az emelkedés nem „egy jövőben bekövetkező feltételes esemény" volt, hanem ténylegesen bekövetkezett az Outokumpu/INOXUM összefonódási határozat elfogadása és az ideiglenes rendelet közzététele között.

(140) Ezzel kapcsolatos újabb megbízható információk hiányában a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (183)–(194) preambulumbekezdésében található megállapítását, miszerint az uniós versenyfeltételek nem tudták volna megakadályozni, hogy az érintett országokból származó dömpingelt behozatal kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak.

5.2.6. *A behozatal volumenének állítólag ciklikus alakulása*

(141) Az ideiglenes rendelet (105) preambulumbekezdésében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a 2012. év kivételével a behozatal folyamatosan növekedett a figyelembe vett időszak alatt. Az érdekelt felek azonban az állították, hogy a behozatal volumene a figyelembe vett időszakban nem egységesen növekvő tendenciát jelzett, hanem inkább ciklikusan alakult, 2010 és 2012 „behozatali mélypont", 2011 és 2013 pedig „behozatali csúcspont" volt. Ezen állítás értékelése érdekében a Bizottság hosszabb időszakban vizsgálta meg az Eurostat érintett országokból származó behozatalra vonatkozó adatait. Titoktartási okok miatt a dömpinget nem folytatónak ítélt tajvani exportáló gyártó elhanyagolható behozatalát a Bizottság nem hagyta figyelmen kívül. Ez a behozatal azonban nem gyakorol hatást a 4. táblázatban bemutatott tendenciára.

4. táblázat

Az érintett országokból származó behozatal volumene

	2009	2010	2011	2012	Vizsgálati időszak	2014
Behozatali volumen (tonna)	87 517	184 140	269 845	220 151	312 517	583 460
Index (2010 = 100)	*48*	*100*	*147*	*120*	*170*	*317*

Forrás: Eurostat.

(142) E behozatali statisztikákból az derül ki, hogy a 2009–2014 közötti időszakban a 2012. év volt az egyetlen kivétel az érintett országokból származó behozatal egyébként növekvő volumene alól.

5.2.7. *A több megrendelés ellenére csökkenő értékesítés és termelés*

(143) Egy érdekelt fél azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat alacsony termelési és értékesítési volumene a növekvő mennyiségű megrendelés ellenére csökken. A panaszban közölt információ valójában arra utal, hogy a megrendelések mennyisége jelentősen meghaladja az értékesítések volumenét. Ez a két számadat azonban közvetlenül nem összehasonlítható, mivel bejelentésük alapja eltérő. Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően az uniós gazdasági ágazat erre az állításra reagálva további információkat nyújtott be e számadatok összehasonlíthatóságára vonatkozóan. A megrendelésekre és az értékesítésekre vonatkozó összehasonlítható információk összevetésekor ez a különbség valójában elhanyagolható.

5.3. **Az okozati összefüggésre vonatkozó következtetés**

(144) Az okozati összefüggésre vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (156)–(208) preambulumbekezdésében levont egyéb következtetéseket a Bizottság megerősíti.

([1]) Nyilvántartásba vételi rendelet, (13) preambulumbekezdés.

6. AZ UNIÓS ÉRDEK

(145) Ahogyan az ideiglenes rendelet (209) preambulumbekezdésében szerepel, a Bizottság az alaprendelet 21. cikkével összhangban megvizsgálta, hogy annak ellenére, hogy megállapításra került a dömping káros hatása, jelen esetben az intézkedések elfogadása biztosan nem sértené-e az uniós érdeket.

6.1. Az uniós gazdasági ágazat érdeke

(146) Ahogyan az ideiglenes rendelet (210)–(212) preambulumbekezdésében szerepel, az uniós gazdasági ágazat többsége támogatja az intézkedések bevezetését, a legnagyobb uniós gyártó (Outokumpu) pedig továbbra sem nyilvánít véleményt. Ezen túlmenően egy precíziós szalagacélokat gyártó vállalat az ideiglenes rendelet közzétételét követően foglalt állást az intézkedések támogatása mellett.

6.2. A független importőrök és forgalmazók érdeke

(147) Ahogyan a fenti (7) preambulumbekezdésben már szerepel, a részletesen előterjesztett állítások érvényességének értékelése érdekében a Bizottság ellenőrző látogatást tett három importőr és két felhasználó olaszországi és lengyelországi telephelyén.

(148) Az ideiglenes rendelet (213)–(217) preambulumbekezdésében foglaltak szerint a független importőrök és forgalmazók nagyon aktívak voltak ebben az ügyben, általában ellenezték az intézkedéseket.

(149) Egy érdekelt fél a minőségbeli különbségekkel kapcsolatban tett észrevételeket. Azt állította, hogy a rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek indiai és USA-beli gyártói által kínált minőségi színvonal nem ugyanolyan szintű szabványoknak felel meg az uniós gazdasági ágazat termelésével vagy a KNK-ból és Tajvanról származó behozatallal összevetve. Ezt azt állítást nem támasztotta alá bizonyítékokkal. Ahogyan az ideiglenes rendelet (101) preambulumbekezdésében szerepel, a gyártók általában ugyanazon világszintű szabványoknak felelnek meg, és az érdekelt fél nem nyújtott be arra vonatkozó bizonyítékot, hogy az indiai vagy USA-beli gyártók esetében nem ez a helyzet.

6.3. A felhasználók érdeke

(150) Több exportáló gyártó és forgalmazó többször kifejezésre juttatta az intézkedések felhasználókra gyakorolt lehetséges negatív hatásaival kapcsolatos aggályait. Azonban maguk a felhasználók nem osztották ezeket az aggályokat, és a felhasználók ezen ügyben való részvételi aránya nagyon alacsony maradt.

6.4. Más felek érdekei

(151) Végezetül a német fémipari szakszervezet (IG Metall) az intézkedések támogatása mellett foglalt állást. A szakszervezet kifejezésre juttatta a dömpingelt behozatalnak az uniós gazdasági ágazat helyzetére gyakorolt negatív hatásaival kapcsolatos aggályait. Ez a szakszervezet a fontos felhasználó iparágak, például az autóipar és a háztartási készülékeket gyártó ipar dolgozóit is képviseli.

6.5. Az uniós érdekre vonatkozó következtetés

(152) Az uniós érdekre vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (209)–(222) preambulumbekezdésében levont következtetéseket a Bizottság megerősíti.

7. VISSZAMENŐLEGES HATÁLY

(153) Ami a dömpingellenes intézkedések lehetséges visszamenőleges hatályú alkalmazását illeti, az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdésében meghatározott kritériumokat kell értékelni. A 10. cikk (4) bekezdésének b) pontja szerint többek között a következő fő kritériumnak kell teljesülnie: „a vizsgálati időszak alatt károkat okozó behozatal szintjén túlmenően a behozatal jelentős mértékű további növekedése tapasztalható”.

(154) A rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek vizsgálati időszak alatti, havi átlagos behozatalának ([1]) és a nyilvántartásba vételi időszak (2014. december 17.–2015. március 25.) alatti, havi átlagos behozatalának összehasonlításából az derül ki, hogy a nyilvántartásba vételi időszakban a behozatal volumene csökkent. Tulajdonképpen, ahogyan az ideiglenes rendelet 6. táblázatában szerepel, az érintett országokból származó, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek havi átlagos behozatalának volumene a vizsgálat idején 26 043 tonna ([2]) volt. Az összehasonlítás végett a nyilvántartásba vételi időszakban az érintett országokból származó, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek havi átlagos behozatalának volumene 22 000 tonna, azaz mintegy 15 %-kal alacsonyabb volt. Titoktartási okok miatt a dömpinget nem folytatónak ítélt tajvani exportáló gyártó elhanyagolható behozatalát a Bizottság ismét nem hagyta figyelmen kívül.

(155) Ezért a behozatal további jelentős növekedésére vonatkozó kritérium nem teljesül. Ebből következően megállapítást nyer, hogy a végleges dömpingellenes vám az ideiglenes intézkedések alkalmazásának időpontja előttre visszamenőleges hatállyal nem vethető ki.

(156) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően egy érdekelt fél a vám visszamenőleges beszedését kérte, és azzal érvelt, hogy a Bizottság nem megfelelő időszakot vett figyelembe annak meghatározásakor, hogy bevezessen-e visszamenőleges hatállyal intézkedéseket. A fél azt állította, hogy a vizsgálati időszakot követő időszak egészében kell vizsgálni a behozatal alakulását annak meghatározásakor, hogy volt-e további jelentős behozatalnövekedés.

(157) A fél szerint 2014 februárja és decembere között növekedett a behozatal, azaz a növekedés a vizsgálat megindítása előtt kezdődött és a behozatal nyilvántartásba vételének kezdete után mintegy két héttel ért véget. A behozatal alakulása valóban növekedést mutatott az adott időszakban, azonban ez a növekedés nem tette valószínűvé, hogy a 2015. március 26-án bevezetendő intézkedések javító hatásai komoly veszélybe kerülnének, ha 2014. december 17-től nem kerül sor további intézkedések bevezetésére.

(158) Ennek az az oka, hogy 2014 júliusa után (a vizsgálat megindítása után nem sokkal), sőt 2014 decembere (a nyilvántartásba vétel kezdete) után a behozatal alakulása csökkenő tendenciát mutatott, és a behozatal szintje elérte a vizsgálati időszakban tapasztalt szintet, sőt annál alacsonyabb lett, ahogyan az a fenti (154) preambulumbekezdésben szerepel. Ami azt az időszakot illeti, amelyre vonatkozóan a fél a vámok visszamenőleges hatályú alkalmazását kéri (az ideiglenes intézkedések bevezetése előtt 90 napra korlátozott, azaz a 2014. december 26. és 2015. március 25. közötti időszak), a behozatal alakulását kétségkívül nem növekedés, hanem csökkenés jellemzi, ezért e behozatalnak nem tulajdonítható káros hatás.

(159) Ennek alapján a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdése szerinti mérlegelési jogköre gyakorlásának jogi feltételei nem teljesültek.

8. VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK

(160) A dömpinggel, a kárral, az okozati összefüggéssel és az uniós érdekkel kapcsolatban levont következtetéseket figyelembe véve, és az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban végleges dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni a KNK-ból és Tajvanról származó, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek behozatalára, az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerinti, alacsonyabb összegű vám szabályának megfelelően.

8.1. A kár megszüntetéséhez szükséges szint

(161) Az érdekelt felek azzal érveltek, hogy az előirányzott nyereségnek nem a 2007-ben elért nyereségen kell alapulnia, mivel ez állításuk szerint kivételesen jó év volt az acélipar számára. A Bizottság rendelkezésére álló információkból azonban az derült ki, hogy a 2004–2007 közötti időszakot tekintve a 2007. év valójában csak a harmadik legjobb év volt a gazdasági ágazat jövedelmezősége szempontjából.

(162) Egy érdekelt fél ezenkívül azzal érvelt, hogy a 2007. év valóban rendkívüli volt, mivel nagyon eltérő eredményeket felmutató negyedévekből állt. 2007 első két negyedéve alatt a gazdasági ágazat nagyon jól teljesített, 10 % feletti haszonkulcsot ért el. A második két negyedév azonban igen eltérő képet mutatott, a haszonkulcs alig haladta meg a fedezeti pontot, sőt negatív is volt.

([1]) Mivel a nyilvántartásba vételi időszak lényegesen rövidebb a vizsgálati időszaknál, a két időszak teljes mennyiségeinek összehasonlítása helyett célszerűbb a havi átlagos értékeket összehasonlítani.

([2]) 312 517 tonna a KNK-ból és Tajvanról, 12 hónapra elosztva.

(163) Bár valóban előfordulhat, hogy ez az alakulás rendkívüli, ugyanakkor azt is bizonyítja, hogy a 2007. évi összesített átlag nem lehet rendkívül magas, mivel az uniós gazdasági ágazat két negyedévi jó teljesítményét és két negyedévi gyenge teljesítményét foglalja magában.

(164) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően egy érdekelt fél azzal érvelt, hogy az előirányzott nyereség magasabb volt, mint egyes acéltermékekre, például a hegesztett csövekre és csővezetékekre ([1]), valamint a szilícium-elektromos acélból készült, szemcseorientált síkhengerelt termékekre ([2]) vonatkozó egyéb vizsgálatoknál. A fél azonban nem hozott fel arra vonatkozó érvet, hogy egy más terméket előállító gazdasági ágazatra vonatkozó információk miért relevánsabbak, mint a rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékeket előállító uniós gazdasági ágazatra vonatkozó információk. Ezen túlmenően a hegesztett csövekkel és csővezetékekkel, valamint a szilícium-elektromos acélból készült szemcseorientált síkhengerelt termékekkel kapcsolatos ügyekben egyaránt felhasznált információk nem alapulnak frissebb információkon, mint az ezen ügyben felhasznált információk. Ezért ezek az információk nem tekintendők relevánsabbnak az ideiglenes rendeletben felhasznált információknál.

(165) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően egy érdekelt fél azzal érvelt, hogy az uniós gazdasági ágazat 2007-ben elért nyeresége nem tekinthető megbízhatónak és reprezentatívnak sem, mivel a piaci feltételek rendellenesek voltak, ahogyan a fenti (162) preambulumbekezdésben szerepel. Ez a fél azonban nem vonta kétségbe azt, hogy 2007 csak a harmadik legjobb év volt a gazdasági ágazat jövedelmezősége szempontjából, ahogyan a fenti (161) preambulumbekezdésben szerepel. Mivel az uniós gazdasági ágazat elért nyeresége összhangban van a korábbi években (2004–2006) elért jövedelmezőséggel, elfogadhatatlan az az érv, hogy a 2007. évi nyereség nem lehet megbízható vagy reprezentatív.

(166) Egy érdekelt fél azzal érvelt, hogy a hasonló termék uniós gazdasági ágazat számára kárt nem okozó árának oly módon történő kiszámítása, hogy az uniós gazdasági ágazat eladási árához hozzáadódik a vizsgálati időszak alatt ténylegesen elszenvedett veszteség, majd a fent említett 8,1 %-os haszonkulcs, a Bizottság eltér attól a fél állítása szerint régóta alkalmazott gyakorlattól, hogy a kárt nem okozó árat az előirányzott nyereség és az előállítási költség összegeként határozza meg.

(167) Mindkét gyakorlat létezik és alkalmazandó. Az uniós gazdasági ágazat hasonló értékesítése hiányában a kárt nem okozó ár meghatározható az előirányzott nyereség és a teljes költség összegeként. Ezen ügyben azonban volt hasonló értékesítés. Ezenfelül az uniós gazdasági ágazat által értékesített hasonló termék több ezer terméktípusból állt, és a mintába felvett valamennyi uniós gyártó kapcsolatban álló vállalatok, többek között acélipari szolgáltató központok kiterjedt hálózatával rendelkezett, ami költségekkel járt. A Bizottság ezért megvalósíthatatlannak tartotta, hogy minden egyes terméktípusra vonatkozóan a termékkódok szintjén gyűjtsön költségekre vonatkozó információkat. Ehelyett a teljes költséget állapította meg oly módon, hogy az eladási ár súlyozott átlagához hozzáadta a veszteség súlyozott átlagát. Ezt követően a 8,1 %-os haszonkulcsot hozzáadta az így megállapított teljes költséghez.

(168) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően ugyanez az érdekelt fél további érveket hozott fel arra vonatkozóan, hogy a kárt nem okozó árat miért az előirányzott nyereség és az előállítási költség összegeként kell kiszámítani.

(169) Először is a fél azt jegyezte meg, hogy a különböző termékkódok között jelentős, 150 %-os árkülönbség van, ami nem magyarázható a költségkülönbségekkel. Ezt az érvelést azonban nem támasztotta alá semmilyen bizonyítékkal. A Bizottság megerősíti, hogy a különböző termékkódokhoz tartozó termékek között az eltérő acélfajták, szélesség, vastagság és bevonat miatt igen jelentős költségkülönbségek vannak. A Bizottság valóban megerősíti, hogy a különböző termékkódok közötti költségkülönbség meghaladhatja a 150 %-ot.

(170) Másodszor: a fél egy példát közölt, amelyben elméleti előállítási költséget és elméleti eladási árat alkalmazott egy elméleti terméktípusra, amely példa állítása szerint azt szemléltette, hogy az előirányzott árnak az eladási áron alapuló kiszámítása nem ésszerű. Mivel azonban a példában felhasznált összes információ elméleti, és nem tényleges adatokra vonatkozik, ezen elméleti példa eredménye nem bizonyíthatja, hogy az alkalmazott módszertan ésszerűtlen.

(171) Harmadszor: a fél azt állítja, hogy a Bizottság egyszerűen nem gyűjtötte össze az együttműködő uniós gyártók termékkódonkénti előállítási költségeire vonatkozó adatait. Ez az állítás nem helytálló. Az előállítási költségre vonatkozó adatokat a Bizottság bekérte a kérdőívben, az uniós gyártók megadták, és azok ellenőrzésére is sor került.

([1]) A Bizottság 2015. január 26-i (EU) 2015/110 végrehajtási rendelete az 1225/2009/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követően a Fehéroroszországból, a Kínai Népköztársaságból és Oroszországból származó egyes hegesztett vas- vagy ötvözetlenacél-csövek és csővezetékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és az Ukrajnából származó egyes hegesztett vas- vagy ötvözetlenacél-csövek és csővezetékek behozatalára vonatkozó eljárás megszüntetéséről (HL L 20., 2015.1.27., 6. o.).

([2]) A Bizottság 2015. május 12-i (EU) 2015/763 végrehajtási rendelete a Kínai Népköztársaságból, Japánból, a Koreai Köztársaságból, az Oroszországi Föderációból és az Amerikai Egyesült Államokból származó egyes, szilícium-elektromos acélból készült szemcseorientált síkhengerelt termékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 120., 2015.5.13., 10. o.).

(172) Végezetül a fél egy olyan példát közölt, amely állítása szerint azt igazolta, hogy a Bizottság az előirányzott nyereséget egy minden bizonnyal nagyon magas nyereséget hozó eladási árhoz adta hozzá. Ezen érv alátámasztására az uniós gazdasági ágazat eladási árát a saját exportárával és az uniós gazdasági ágazat hasonló termékkódhoz tartozó eladási árával egyaránt összehasonlította.

(173) A példában használt mindkét termékkód exportjának mennyisége ugyanakkor jelentéktelen volt, ezért nem gyakorolt hatást a vállalat kárkülönbözetére. Ezen túlmenően azt az állítást, hogy a termékkódokhoz tartozó termékeket minden bizonnyal nagyon magas nyereséggel értékesítették, sem bizonyítékok, sem a vizsgálat megállapításai nem támasztották alá.

(174) A kár megszüntetéséhez szükséges szintre vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (224)–(229) preambulumbekezdésében levont következtetéseket a Bizottság megerősíti.

8.2. **Végleges dömpingellenes vámok**

(175) A dömpinggel, a kárral, az ok-okozati összefüggéssel és az uniós érdekkel kapcsolatban levont következtetéseket figyelembe véve, és az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban, az érintett termék behozatalára végleges dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni a dömping- vagy kárkülönbözetek szintjén, az alacsonyabb összegű vám szabályának megfelelően.

(176) A végleges dömpingellenes vámtételek a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

5. táblázat

Dömpingkülönbözetek, kárkülönbözetek és dömpingellenes vámtételek

Ország	Vállalat	Dömping-különbözet (%)	Kárkülönbözet (%)	Dömpingellenes vám (%)
Kínai Népköztársaság	Baosteel Stainless Steel Co., Ltd.	42,2	25,3	25,3
Kínai Népköztársaság	Ningbo Baoxin Stainless Steel Co., Ltd.	42,2	25,3	25,3
Kínai Népköztársaság	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	50,2	24,4	24,4
Kínai Népköztársaság	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co., Ltd.	50,2	24,4	24,4
Kínai Népköztársaság	Egyéb együttműködő vállalatok	49,1	24,6	24,6
Kínai Népköztársaság	Minden más vállalat	50,2	25,3	25,3
Tajvan	Chia Far Industrial Factory Co., Ltd.	0		0
Tajvan	Tang Eng Iron Works Co., Ltd.	6,8	23,1	6,8
Tajvan	Yieh United Steel Corporation	6,8	23,1	6,8
Tajvan	Egyéb együttműködő vállalatok	6,8	23,1	6,8
Tajvan	Minden más vállalat	6,8	23,1	6,8

(177) Az ebben a rendeletben meghatározott, egyes vállalatokra alkalmazandó egyedi dömpingellenes vámtételeket e vizsgálat eredményei alapján állapították meg. Ennek megfelelően a vámok az e vizsgálat során az e vállalatok tekintetében feltárt helyzetet tükrözik. E vámtételek kizárólag az érintett országokból származó és a megnevezett jogi személyek által előállított érintett termék behozatalára vonatkoznak. Az e rendelet rendelkező részében külön nem említett vállalatok – köztük a konkrétan említett vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatok – által gyártott érintett termékek behozatalára a „minden más vállalatra" vonatkozó vámtétel alkalmazandó. Esetükben az egyedi dömpingellenes vámtételek egyike sem alkalmazandó.

(178) Ha a későbbiek folyamán valamely vállalat megváltoztatja a nevét, a vállalat kérheti ezen egyedi dömpingellenes vámtételek alkalmazását. A kérelmet a Bizottsághoz kell intézni ([1]). A kérelemnek tartalmaznia kell az összes olyan releváns információt, amely alapján bizonyítható, hogy a változtatás nem érinti a vállalatnak a rá vonatkozó kedvezményes vámtételre való jogosultságát. Amennyiben a vállalat nevének megváltoztatása nem érinti a rá vonatkozó kedvezményes vámtételre való jogosultságát, a névváltoztatással kapcsolatos tájékoztató értesítés kerül közzétételre az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(179) A dömpingellenes vámok megfelelő végrehajtása érdekében a „minden más vállalatra" megállapított dömpingellenes vámtételt nemcsak a vizsgálatban nem együttműködő exportáló gyártókra kell alkalmazni, hanem azokra a gyártókra is, amelyek a vizsgálati időszak alatt nem exportáltak az Unióba.

8.3. **Árra vonatkozó kötelezettségvállalási ajánlatok**

(180) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően három exportáló gyártó nyújtott be árra vonatkozó kötelezettségvállalási ajánlatot az alaprendelet 8. cikkével összhangban.

(181) A Bizottság értékelte ezeket az ajánlatokat és megállapította, hogy a kötelezettségvállalások elfogadása nem járna gyakorlati haszonnal az alaprendelet 8. cikke értelmében. Ez főként a következőknek tulajdonítható: az ajánlatokban szereplő, az árak tekintetében jelentősen eltérő számos, megkülönböztethetetlen terméktípus, valamint az exportáló gyártók összetett vállalat-/csoportszerkezete, ami lehetetlenné tenné a kötelezettségvállalások nyomon követését.

(182) A Bizottság kifejtette az exportáló gyártóknak, hogy az érintett termék nem alkalmas kötelezettségvállalás felajánlására. A Bizottság azt is kifejtette, hogy a vállalat-/csoportszerkezetük lehetetlenné tenné a kötelezettségvállalások nyomon követését.

(183) Ezért a Bizottság mindhárom ajánlatot elutasította.

8.4. **Az ideiglenes vám végleges beszedése**

(184) Egy érdekelt fél azzal érvelt, hogy az intézkedéseknek nem kellene kiterjedniük az ideiglenes vám kivetésekor már árutovábbítási eljárás alatt lévő mennyiségekre. A gyakorlatban ez vámmentességgel lenne egyenértékű, ami aláaknázná az intézkedések javító hatását, ezért a Bizottság elvetette a javaslatot.

(185) Tekintettel a megállapított dömpingkülönbözetekre, és figyelembe véve az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár mértékét, az ideiglenes rendelettel kivetett ideiglenes dömpingellenes vámok formájában biztosított összegeket véglegesen be kell szedni. A dömpingellenes vámok végleges mértékén felül biztosított összegeket elengedik.

(186) Ez a rendelet összhangban van az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése szerint létrehozott bizottság véleményével,

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A Kínai Népköztársaságból és Tajvanról származó, jelenleg a 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 és 7220 20 89 KN-kód alá besorolt, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt (hidegen tömörített), de tovább nem megmunkált termékek behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetésére kerül sor.

Az (1) bekezdésben meghatározott, az alább felsorolt vállalatok által gyártott termékek vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson számított árára alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtételek a következők:

Ország	Vállalat	Végleges dömpingellenes vám (%)	TARIC-kiegészítő kód
Kínai Népköztársaság	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd., Tajjüen	24,4	C024
Kínai Népköztársaság	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd., Tiencsin	24,4	C025
Kínai Népköztársaság	A mellékletben felsorolt egyéb együttműködő vállalatok	24,6	
Kínai Népköztársaság	Minden más vállalat	25,3	C999
Tajvan	Chia Far Industrial Factory Co., Ltd., Tajpej	0	C030
Tajvan	Minden más vállalat	6,8	C999

A (2) bekezdésben említett vállalatok esetében meghatározott egyedi vámtételek alkalmazásának feltétele, hogy a tagállamok vámhatóságainak olyan érvényes kereskedelmi számlát mutassanak be, amelyen szerepel a számlát kiállító szervezet névvel és beosztással azonosított tisztviselőjének dátummal és aláírással ellátott, következőképpen megfogalmazott nyilatkozata: „Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített rozsdamentes acélból készült hidegen hengerelt terméket (volumen) a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő (Tajvanban/a Kínai Népköztársaságban). Kijelentem, hogy az e számlán megadott információk teljes körűek és helyesek.” Amennyiben ilyen számlát nem mutatnak be, úgy a „minden más vállalatra” érvényes vámtételt kell alkalmazni.

Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó megfelelő hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

A Kínai Népköztársaságból és Tajvanról származó, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló (EU) 2015/501 végrehajtási rendelet alapján ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket véglegesen be kell szedni. A végleges dömpingellenes vámtételt meghaladóan biztosított összegeket elengedik.

3. cikk

Amennyiben a Kínai Népköztársaság bármely új exportáló gyártója kielégítő bizonyítékot szolgáltat a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy:

— nem exportálta az Unióba az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott terméket a vizsgálati időszak során (2013. január 1-jétől 2013. december 31-ig),

— nem áll kapcsolatban a Kínai Népköztársaság azon exportőreivel vagy gyártóival, amelyekre az e rendelettel életbe léptetett intézkedéseket alkalmazni kell,

— az érintett terméket az Unióba ténylegesen csak az intézkedések alapjául szolgáló vizsgálati időszak után exportálta, vagy visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget vállalt jelentős mennyiségnek az Unióba történő exportálására,

az 1. cikk (2) bekezdése módosítható úgy, hogy az új exportáló gyártót felveszik a mintában nem szereplő együttműködő vállalatok közé, amely exportáló gyártóra így a súlyozott átlagos vám alkalmazandó.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2015. augusztus 26-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

A mintában nem szereplő kínai együttműködő exportáló gyártók

Ország	Elnevezés	TARIC-kiegészítő kód
Kínai Népköztársaság	Lianzhong Stainless Steel Corp. (LISCO), Kuangcsou	C026
Kínai Népköztársaság	Ningbo Qi Yi Precision Metals Co., Ltd., Ningpo	C027
Kínai Népköztársaság	Tianjin Lianfa Precision Steel Corporation, Tiencsin	C028
Kínai Népköztársaság	Zhangjiagang Pohang Stainless Steel Co., Ltd., Csangcsiakang	C029